กรรมฐานวิปัสสนา

ยุคโลกาภิวัตน์
แนวทางของสมเด็จโต

ฝึกตาทิพย์

ส. อัศวประภาส รวบรวม

กรรมฐานวิปัสสนา
ยุคโลกาภิวัตน์

แนวทางของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังษี
(ฝึกตาทิพย์)

ส.อัศวประภาส รวบรวม

กรรมฐาน วิปัสสนา ยุคโลกาภิวัตน์
แนวทางของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังษี
(ฝึกตาทิพย์)

ส.อัศวประภาส

รวบรวม

จัดพิมพ์เผยแพร่

โครงการธรรมไมตรี

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๘

พิมพ์ครั้งที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

พิมพ์ที่ บริษัท สามวิจิตรเพรส จำกัด

กรุงเทพมหานคร

จัดจำหน่าย

บริษัท เคล็ดไทย จำกัด

โทรศัพท์ ๐๒-๒๒๒๕๖๙๖-๘

เผยแพร่เพื่อการกุศล

๔๐ บาท

พระพุทธรัตนะ

หลักของพระพุทธศาสนา

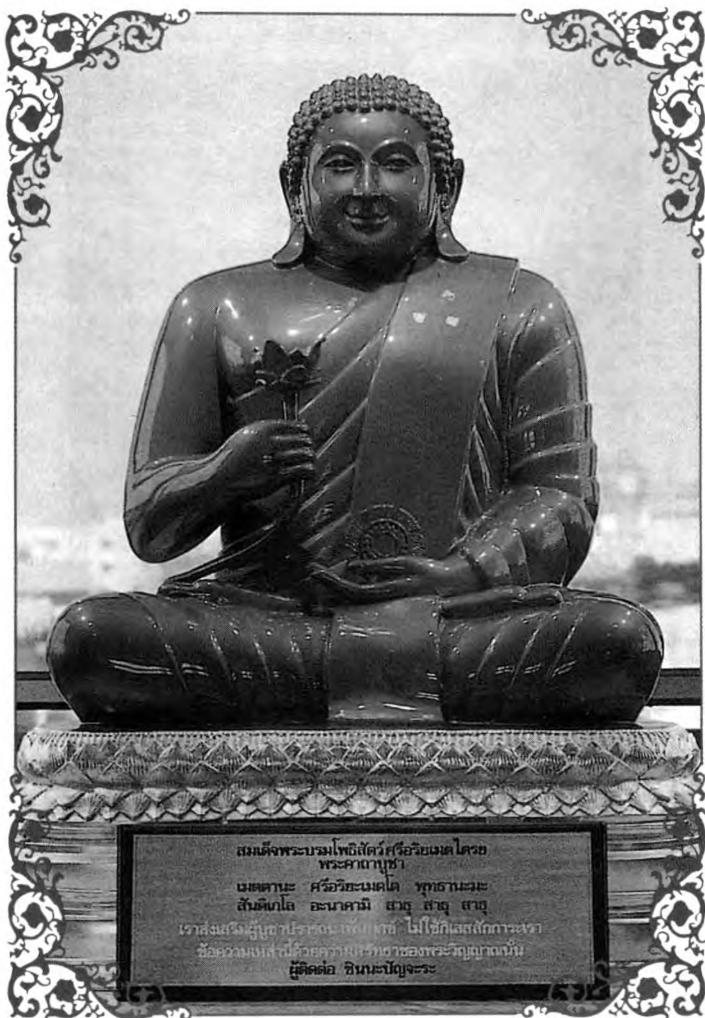
การไม่ทำความชั่วทั้งปวง การทำความดีให้ถึงพร้อม
การทำจิตของตนให้บริสุทธิ์ นี่เป็นคำสั่งสอน
ขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย

ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นประธาน มีใจเป็นใหญ่ สำเร็จด้วยใจ

ความเพ่งพินิจย่อมไม่มีแก่ผู้หาปัญญามิได้
ปัญญาย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่เพ่งพินิจ ผู้ใดมีความเพ่งพินิจทั้งปัญญา
ผู้นั้นย่อมอยู่ใกล้นิพพาน

ขันธ์ห้านั้นเป็นภาระหนักแล คนเราเป็นผู้แบกภาระไว้
การรับภาระเป็นทุกข์หนักในโลก วางภาระเสียได้เป็นสุข
หมดความปรารถนาแล้วนิพพาน

สมเด็จพระบรมโพธิสัตว์ศรีอริยเมตไตรย

พระคาถาบูชา

เมตตานะ ศรีอริยะเมตโต พุทธานะมะ

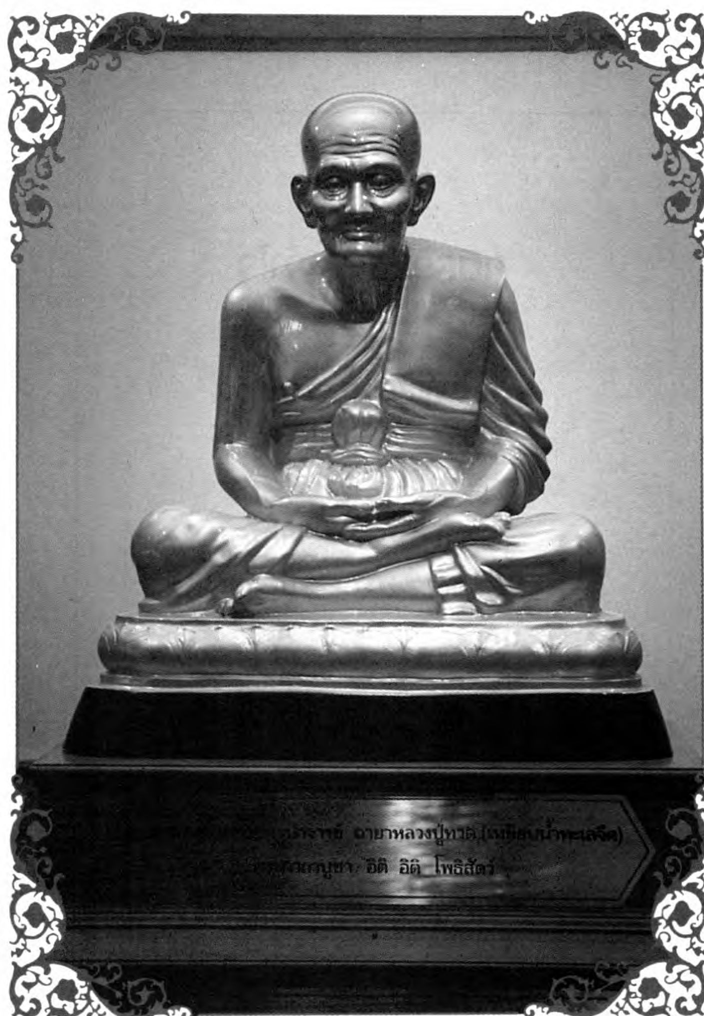
สันติเกโล อะนาคามิ สาธุ สาธุ สาธุ

พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร (เจ้าแม่กวนอิม)

พระคาถาบูชา

นะโม โพธิสัตว์อะวะโลกิเตศวร นะมะพะทะ

สมเด็จพระสังฆราชคูรูปาจารย์

หลวงปู่ทวด (เหยียบน้ำทะเลจืด)

พระคาถาบูชา “อิติ อิติ โพธิสัตว์”

คติธรรมประจำใจ

ของ

พระโพธิสัตว์หลวงปู่ทวด

(เหยียบน้ำทะเลจืด)

พูดมาก	เสียมาก
พูดน้อย	เสียน้อย
ไม่พูด	ไม่เสีย
นิ่งเสีย	โพธิสัตว์

ไม่ยึด ไม่ทุกข์ ไม่สุข

ละได้ย่อมสงบ

เสด็จพ่อท้าวมหาพรหมชินนะปัญจะระ

เจ้าแห่งพิธีการของโลกวิญญาณ

หัวหน้ารูปพรหม ๑๖ ชั้น ตำแหน่งผู้พิชิตมาร

พระคาถาบูชา "ชินนะปัญจะระ"

พระโอวาท

ของ

เสด็จพ่อท้าวมหาพรหมชินนะปัญจะระ

เกิดเป็นมนุษย์มีเวลาสั้นมาก ควรจะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และมีคุณค่าต่อตนเอง

เวลาที่ท่านเสียไปโดยใช่เหตุ เช่น นั่งนินทา และหัวเราะโดยไร้สาระ ควรจะให้มีคุณค่าต่อจิตวิญญาณของตนเอง

การจะทำงานเพื่อมนุษยชาตินั้น ต้องมีใจเด็ดเดี่ยว ยอมทนทุกข์เพื่อสุขในบั้นปลาย เรื่องส่วนรวมต้องมาก่อนส่วนตัว งานนั้นก็สำเร็จได้

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังษี

พระคาถาบูชา

“นะโมโพธิสัตว์โต พรหมรังษี”

ตักเตือนตน

ของ

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังษี

การเป็นคน ให้เหมือนคน
ต้องเป็นคน ไม่ถือตน
เมื่อถือตน ย่อมเป็นคน ไม่ถึงตน
การเป็นคน ต้องเป็นคน ไม่หยามคน
เมื่อหยามคน ย่อมถึงการ เป็นพาลชน
อันพาลชน ย่อมพาลคน ทั่วทุกทิศ
เมื่อพาลคน วาระจิต ย่อมเศร้าหมอง
ถือทิฐิ อกุศล
วาระกรรม วิบากขึ้น
ย่อมสนอง คนพาลเอย

อาคารอริยสัจสี่

๒๗๐/๒ ซอยเพชรเกษม ๖๕

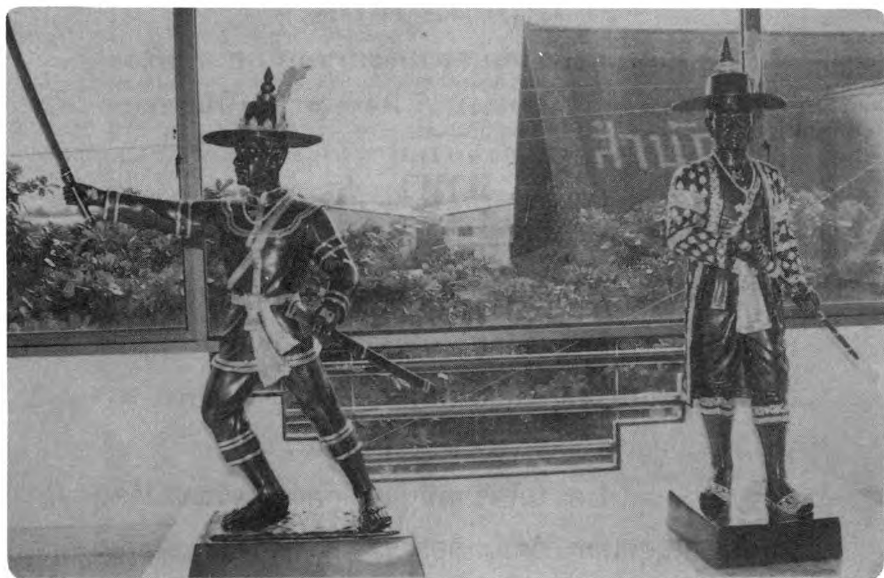
แขวงบางแคเหนือ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

ตำหนักท่านบรมครูสำนักปู่สวรรค์
สถานปฏิบัติธรรม อาคารอริยสัจสี่ ชั้น ๔

ข่าวดีสำหรับท่านที่สนใจการฝึกอบรมกรรมฐานวิปัสสนา ชมรมสานุศิษย์สำนักปู่สวรรค์ได้นิมนต์พระสุปฏิปันโนจากในป่ามาให้การอบรมกรรมฐานแก่ผู้สนใจ เพื่อยกระดับจิตวิญญาณของตนเองให้สูงขึ้น สามารถครองชีวิตอยู่ในยุคแห่งโลกาภิวัตน์ได้อย่างสันติสุขและสงบ โดยเปิดให้การอบรมเป็นประจำทุกวันเสาร์ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น.

พระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

คำนำ

ปัจจุบันความเครียดและโรคประสาทกำลังรุกคืบคลานเข้าสู่มนุษย์ทุกรูปทุกนามโดยไม่มีใครรู้สึกตัว มันค่อย ๆ แอบแฝงเข้าเกาะกุมจิตมนุษย์ทีละนิดเงียบ ๆ อย่างน่ากลัว กว่าจะรู้สึกตัวก็ถูกโรคภัยไข้เจ็บจู่โจมเข้าถึงตัวแล้ว

สาเหตุแห่งความเครียดนี้เกิดจากความเจริญของวัตถุแห่งแสงสีในยุคโลกาภิวัตน์ สื่อสารมวลชนครองโลก มนุษย์รับรู้ข่าวสารต่าง ๆ มากมายเกินความจำเป็น เกินขีดความสามารถที่สมองมนุษย์จะรับได้ จนสมองไม่ว่าง จิตวุ่นวายสับสนขาดความสงบแห่งจิต ทำให้จิตมนุษย์เสื่อมทรามลง ขาดศีล-ธรรม ขาดเมตตาธรรม ขาดหลักยึดเหนี่ยวในชีวิตประจำวันจนยากที่จะเหนี่ยวรั้งให้กลับคืนสู่สภาพปกติ

ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่กำลังถูกภัยมืดคุกคามหากท่านตกอยู่ในความประมาท เรามีหนทางป้องกันที่ถูกวิธีและประหยัดด้วย “การฟอกจิตให้สะอาด” หรือพูดง่าย ๆ คือ การฝึกสมาธิเบื้องต้นชำระจิต

หนังสือ **"กรรมฐานวิปัสสนายุคโลกาภิวัตน์"** เล่มนี้ ได้รวบรวมวิธีการปฏิบัติสมาธิเบื้องต้นแบบง่าย ๆ และการฝึกตาทิพย์ตามแนวคำสอนของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังษี ซึ่งคนทั่วไปสามารถฝึกได้ด้วยตนเองที่บ้าน ไม่ต้องกลัวว่าจะเกิดอันตรายใด ๆ หากท่านฝึกตามขั้นตอน อำนาจของสมาธิยังช่วยรักษาโรค ช่วยให้ผิวพรรณเปล่งปลั่ง ไม่แก่ก่อนวัย ช่วยให้ความจำดี สิ่งสำคัญที่สุดยังเป็นการสั่งสมอริยทรัพย์ให้แก่จิตวิญญาณของผู้ปฏิบัติอย่างแท้จริง

กุศลผลบุญที่ทำหนังสือเล่มนี้ ขอน้อมถวายแด่ท่านบรมครูสำนักปู่สวรรค์ทุกพระองค์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ต่าง ๆ ให้ ขอให้ท่านที่มีโอกาสอ่านและปฏิบัติตามหนังสือเล่มนี้ จงได้ดวงตาเห็นธรรมอันเป็นจุดสูงสุดแห่งการบำเพ็ญธรรมด้วยเถิด หากหนังสือนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับผิดแต่เพียงผู้เดียว

ส.อัศวประภาส

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

สารบัญ

หน้า

ยุคโลกาภิวัตน์	๑
หลักการครองชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์	๒
หนทางสู่ความสงบ	๓
กรรมฐานวิปัสสนายุคโลกาภิวัตน์	๕
สมาธิเป็นกฎสากล	๕
กรรมนำเกิด	๖
ทำกรรมฐานเพื่ออะไร	๗
ปลงอาการ ๓๒	๗
การบริกรรมภาวนา	๑๐
จุดกำหนด	๑๑
ดิน น้ำ ลม ไฟ วิญญาณปฏิสนธิ	๑๒
จิตเด็กเกิดใหม่	๑๒
ผู้จะเป็นพระพุทธเจ้า	๑๓
กายเนื้อ กายหยาบ กายทิพย์ จิตวิญญาณ	๑๔
จิตวิญญาณเดินไปคู่	๑๔
เจตสิก	๑๕
ฝึกตาทิพย์	๑๕
วิธีนั่ง	๑๖
วิธีหลับตา	๑๗
การเพ่งพระพุทธรูป	๑๗
จิตยังฟุ้ง	๒๐

สารบัญ *(ต่อ)*

	หน้า
ธาตุทั้งสี่รวม ดวงแสงในสมาธิ	๒๒
แสงสู่ตาทิพย์ อัตโนมัติฌาน	๒๓
คาถาสำหรับผู้ฝึกสมาธิ	๒๔
ครูประจำตัว	๒๕
มารทดสอบ	๒๖
ศูนย์รวมกรรม การเข้าสวรรค์	๒๗
การทดสอบของมาร มารแท้ เทวบุตรมาร	๒๘
เขตปลอดมาร	๓๐
กินมังสวิรัติช่วยให้สมาธิดี	๓๐
ผลดีของการทำสมาธิ	๓๑
ต้องฝึกฝนให้ชำนาญและอดทน	๓๓
พุทธศาสนาในจีน	๓๔
ขึ้นสำนักเสี้ยวลิ้ม วาดวงกลม	๓๕
ฝึกรูดโซ่สามปีที่เสี้ยวลิ้ม	๓๙
อยากถึงขั้น ย่อมไม่ถึงขั้น	๔๑
การเตรียมตัวก่อนปฏิบัติกรรมฐาน	๔๔
คำบูชาพระรัตนตรัย	๔๖
คำขอขมาโทษต่อพระรัตนตรัย	๔๘
บทปลงกรรมฐาน	๕๐
บทแผ่เมตตา	๕๑
คำอธิษฐานหลังการปฏิบัติจิต	๕๒

กรรมฐานวิปัสสนา
ยุคโลกาภิวัตน์
SLIPPERY SLOPE
Dow Jones
5,600
5,550
5,500
PREVIOUS
March 8
ส. อัศวประกาศ รวบรวม

ยุคโลกาภิวัตน์

ปัจจุบันการสื่อสารต่างๆ ได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว จนเรียกว่าการคมนาคมทำให้โลกแคบ ย่อโลกแคบลงมามาก ข่าวสารในวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์สับสนวุ่นวายยุ่งเหยิงจนไม่รู้อะไรเป็นอะไร

ข่าวสารในยุคโลกาภิวัตน์นั้น เป็นยุคแห่งสื่อสารมวลชนครองโลก เราต้องเข้าถึงสถานการณ์ของโลกและต้องเข้าถึงว่าชีวิตของนักข่าวส่วนมากแล้วจิตซาดิสม์ เป็นมะเร็งในอารมณ์ จิตซาดิสม์และมะเร็งในอารมณ์ แถมเม็ดเลือดยังเป็นเอดส์ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วมันจึงทำให้โลกวุ่นวาย และขณะนี้คนไทยเป็นโรคประสาทกันมากถึง ๙๕ เปอร์เซ็นต์ ต้องการดูความเจ็บปวดของคนอื่น มันเป็นสภาวะอย่างนี้

หลักการครองชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์

ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ ท่านจะไม่ให้เป็นโรคประสาท และอยู่อย่างสันติสุข สงบได้ ท่านจะต้องยึดหลักการปฏิบัติดังนี้

๑. **การรับรู้ข่าวสาร** ท่านต้องถามตัวเองว่า ท่านมีอาชีพอะไร ท่านควรจะ**รับรู้แค่เรื่องวิชาชีพของท่านพอ อย่าไปรับรู้เรื่องสังคมอื่น** รู้มากแล้วมันปวดหัว ต่างคนต่างรู้หน้าที่ของตน

๒. **ท่านจะต้องมีหลักปฏิบัติประจำวันว่า เช้า เย็น ท่านต้องสวดมนต์ สวดมนต์แล้วนั่งสมาธิ** เพราะว่ามนุษย์เรานั้นวันหนึ่งชำระกายวันละ ๒ ครั้ง แต่เราไม่ได้ชำระใจเลย จิตวิญญาณเราจึงถูกฝุ่นแห่ง โลภ โกรธ หลง ถูกฝุ่นแห่งอายตนะในขณะที่เดินทางไปนั้นเข้ามาทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เข้าเกาะแน่น เกาะแน่น นานไปก็เป็นสนิม ทำให้ปิดบังจิตที่บริสุทธิ์

ฉะนั้น ขอให้ท่านเมื่อกลับมาถึงบ้าน อาบน้ำ กินข้าวเสร็จแล้วก็ไปเข้าห้องพระสวดมนต์ แล้วนั่งสมาธิสัก ๑๕ นาที ชำระจิตให้สงบ ให้ฝุ่นเหล่านั้นออกไปแล้วชีวิตท่านจะมีสันติสุข สุขภาพจะสมบูรณ์ทั้งกายและใจ

๓. เรื่องราวทั้งหลาย เกิด ดับ ทั้งสิ้น **มีเกิดก็มีดับ**

เป็นกฎอนิจจังอนัตตาของโลก

๔. การครองชีวิตอย่าง**รู้จักพออยู่ พอกิน พอใช้ สามพอย่อมมีสุข** เราอย่าไปเปรียบคนที่สูงกว่าเรา เราจงเปรียบคนที่ต่ำกว่าเรา แล้วเราจะอยู่อย่างสบาย ถ้าเราไปเปรียบคนที่สูงกว่าเราแล้ว เราจะทะเยอทะยานไม่มีวันสิ้นสุด นั่นคือไม่สันโดษ จิตใจฟุ้งซ่านไป ถ้าทุกคนทำตามหลักนี้แล้ว ชีวิตจะมีแต่สันติสุข สงบอย่างแน่นอน

หนทางสู่ความสงบ

การทำสมาธิกรรมฐานวิปัสสนาเพื่อให้จิตสงบนั้นมีหลายแบบหลายระบบ สุดแท้แต่ใครจะเลือกทางไหน ระบบที่สำคัญก็ได้แก่

๑. **ระบบอานาปาณสติ** การกำหนดลมหายใจเข้าหายใจออก เป็นระบบเก่าและดั้งเดิม คำที่ใช้บริกรรมคือ เวลาหายใจเข้าให้บริกรรมว่า **“พุท”** เวลาหายใจออกให้บริกรรมว่า **“โธ”** เป็นอารมณ์

๒. **ระบบธรรมกาย** หลวงพ่อสด วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เป็นผู้ค้นพบ คำที่ใช้บริกรรม **“สัมมาอรหัง”** ทราบว่าท่านถอดกายทิพย์ได้

๓. **ระบบยุบหนอ พองหนอ** หลวงพ่อพระเทพสิทธิมุนี โชดก ป.ธ.๙ วัดมหาธาตุฯ กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ค้นพบและนำออกเผยแพร่ **หลักใหญ่ ๆ ใช้มหาสติปัฏฐานสี่ เป็นแม่บท**

๔. **ระบบจิตว่าง** (หลวงพ่อพุทธทาส เป็นผู้เผยแพร่) ผู้เขียนยังไม่ได้เข้าไปศึกษา

๕. **ระบบตาทิพย์** หลวงพ่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังษี แห่งสำนักปู่สวรรค์ เป็นองค์เผยแพร่

ผู้รวบรวมใคร่จะขอแนะนำท่านผู้อ่านให้เข้ามาศึกษาการทำสมาธิในระบบที่ ๕ เพราะเป็นระบบใหม่ที่เข้ากับโลกแห่งโลกาภิวัตน์นี้

กรรมฐาน วิปัสสนา ยุคโลกาภิวัตน์

เรื่องของวิปัสสนากรรมฐานนั้น ถ้าเรามาพูดในลักษณะความจริงแล้ว คำนี้ที่ขณะนี้ใช้อยู่นั้น เป็นการใช้อักษรแห่งสมมติที่ผิด ตามความจริงแล้วจะต้องใช้คำว่า **"กรรมฐาน วิปัสสนา"** เพราะอะไรเล่า เพราะว่าในหลักการความจริงแล้ว วิปัสสนาเป็นการพิจารณาในสิ่งที่ตนทำอยู่ เพราะตอนที่กำลังทำอยู่นั้น สิ่งนั้นที่จะก้าวไปหรือไม่ ต้องมีคำว่า **"กำหนด"** กำหนดก็คือ กรรมฐานนั่นเอง "กรรมฐานวิปัสสนา" จึงจะถูกต้องตามหลักแห่งสมมติบัญญัติ

สมาธิเป็นกฎสากล

กรรมฐานวิปัสสนานี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นนามธรรม เป็นเรื่องของจิตวิญญาณ ซึ่งถ้าพูดในหลักความจริงแล้วคำว่า **"กรรมฐานวิปัสสนา" หรือ "สมาธิ" นั้น ความจริงแล้วเป็นกฎของสากล** ไม่ใช่เรื่องของพุทธ ไม่ใช่เรื่องของคริสต์ ไม่ใช่เรื่องของอิสลาม ไม่ใช่เรื่องของบาไฮ ไม่ใช่เรื่องของโซโลมอน ไม่ใช่เรื่องของศาสนายิว อะไรๆ ทั้งสิ้น เพราะ**ทุกๆ ศาสนานั้นเขาก็มีกำหนดของเขาในการฝึกสมาธิ** คริสต์เขาก็มีเข้าเงียบ อิสลามเขาบอกเข้าถึงพระเจ้า

กรรมนำเกิด

คำว่า กรรมฐานวิปัสสนา สมาธิ นั้น มันเป็นเรื่องของการยกจิตวิญญาณ คือ ในสภาพการต้องเข้าถึงปัญหาว่า **พุทธศาสนาเราถือหลักว่า เกิดมาเป็นทุกข์ มีกรรมจึงต้องเกิด** ถ้าคนไม่มีกรรม มีแต่ความดีจะอยู่พรหมโลก เทวโลก นานไม่มาเกิด มาเกิดเพราะว่ามีกรรม เกิดแล้วก็มีทุกข์ พอเกิด พอตกฟากก็ร้อง "กรรม กรรม กรรม" เลย ไปดูซิ เด็กๆ เวลาคลอดออกมาแล้วมันจะกำมือเรื่อย เขาเรียกกรรม กำไม่แบ แต่เวลาจะตายซิ ตายปั๊บ แบเลย นั่นกำไม่ไหวแล้ว เพราะฉะนั้นกรรม ๆ ๆ ต้องเข้าถึงตัวนี้ "กรรม" **คือทุกคนเกิดมามีกรรม อกุศลกรรม กุศลกรรม ทำให้เราเกิดเป็นมนุษย์** นั่นคือหลักของพระพุทธศาสนา เราถือว่ามีทุกข์ ท่านสังเกตดีๆ ซิว่าเป็นทุกข์ไหม เดี๋ยวหิวก็ต้องกิน เดี๋ยวก็ต้องถ่าย

ครั้งหนึ่งมีคนเขามาถามปัญหา เพื่อจะล้มองค์ปาฐกแล้วล้มไม่ลง เขาถามแบบภาษาชาวบ้าน แบบภาษาพวกเราทั่วไปว่า "**อะไรคือสัจธรรม?**" ก็ตอบว่า "**กินกับขี้ น่ะคือ สัจธรรม**" เพราะว่ากินแล้วก็ต้องขี้ ขี้แล้วก็ต้องกิน กินแล้วก็ต้องขี้ ขี้แล้วก็ต้องกิน นั่นแหละคือ สัจธรรม

ทำกรรมฐานเพื่ออะไร

การทำกรรมฐานเพื่ออะไร พูดง่ายๆ ก็คือว่า จิตนั้นเหมือนอย่างก้อนหินก้อนหนึ่ง แล้วก็มาถูกทับถม ๆ ๆ ด้วยพวกขยะจนปิดจิตนั้น การทำสมาธิ และกรรมฐานวิปัสสนานั้นก็เปรียบเหมือนเราเอาน้ำนี่เข้าไปล้าง ๆ ๆ ชะ ๆ ๆ ให้พวกนี้ออกเพื่อจะให้หินนี้โผล่ขึ้นมา ก็คือ**เรากำหนดจิตให้มีสติเพื่อปรับให้ตัวโลภะ โทสะ โมหะ ออกจากจิต ออกจากอารมณ์**เหล่านี้ ให้ตัวจิตบริสุทธิ์ จิตแห่งความรู้ ถ้าพูดให้มันเข้าท่าหน่อย จิตแห่งรู้แห่งพุทธะ โผล่ขึ้นมา นี่คือวิธีการที่จะชี้จุดให้ก่อน

ปลงอาการ ๓๒

ทีนี้ในการที่จะทำกรรมฐาน **สมาธิขั้นพื้นฐานนั้น เราอย่าเพิ่งไปพูดถึงจตุตถฌานสี่ อภิญญาสาม อนุสติฌาน เจโตปริยญาณ อันนี้อย่าเพิ่ง เอาแค่พื้น ๆ กันก่อน** กรรมฐานก็คือการกำหนด ท่านจะเลือกใช้อะไรก็ได้ คือเรียกว่าเสรีภาพ

ถ้าท่านเลือกใช้ปลงอาการ ๓๒ นี้เป็นกฎในการปฏิบัติ ถ้าท่านปลงสังขารนี้หมด ท่านจะเกิดความเบื่อหน่ายชีวิตการเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้นที่นี่จะถามว่าท่านอยากจะไปสุดโต่ง

หรือว่ายังอยากจะอยู่กับทางโลก ถ้าจะอยู่กับทางโลกก็อย่าเพิ่งปลงอาการ ๓๒ เพราะ**อาการ ๓๒ นี้ ถ้าปลงถึงจุดแล้วมันจะเบื่อหน่ายชีวิตการเป็นมนุษย์ แล้วก็จะเก็บตัวเลย** นี่คือผลของการปลงอาการ ๓๒

การปลงสังขาร

ให้ปลงสังขารด้วยอาการ ๓๒ ดังนี้

๑. เกสา (ผม)
๒. โลมา (ขน)
๓. นะขา (เล็บ)
๔. ทันตา (ฟัน)
๕. ตะโจ (หนัง)
๖. มังสัง (เนื้อ)
๗. นะหารู (เอ็น)
๘. อัฏฐี (กระดูก)
๙. อัฏฐิมิญชัง (เยื่อกระดูก)
๑๐. วักกัง (ม้าม)
๑๑. หะทะยัง (หัวใจ)
๑๒. ยะกะนัง (ตับ)
๑๓. กิโลมะกัง (พังผืด)

๑๔. ปิหะกัง (ไต)

๑๕. ปัปผาสัง (ปอด)

๑๖. อันตัง (ไส้ใหญ่)

๑๗. อันตะคุณัง (ไส้น้อย)

๑๘. อุทะริยัง (อาหารใหม่)

๑๙. กะรีสัง (อาหารเก่า)

๒๐. ปิตตัง (น้ำดี)

๒๑. เสมหัง (เสลด)

๒๒. ปุพโพ (น้ำหนอง)

๒๓. โลหิตัง (เลือด)

๒๔. เสโท (เหงื่อ)

๒๕. เมโท (น้ำมันข้น)

๒๖. อัสสุ (น้ำตา)

๒๗. วะสา (น้ำมันเหลว)

๒๘. เขโฬ (น้ำลาย)

๒๙. สิงฆาณิกา (น้ำมูก)

๓๐. ละสิกา (น้ำไขข้อ)

๓๑. มุตตัง (น้ำปัสสาวะ)

๓๒. มัตถะเก มัตถะลุคัง (มันสมองศีรษะ)

การบริกรรมภาวนา

เราก็บอกแล้วว่า**ถ้าจะฝึกกรรมฐานนั้น วิปัสสนาเราอย่าเพิ่งพูดถึง** สมาธิของจิตนั้นท่านจะใช้อสุภอะไรก็ได้ ใช้ในกฎแห่งการปลงกรรมฐาน ๔๐ กองก็ได้ ใช้อะไรก็ได้อยู่ที่เป็นฉันทะของท่านในการทำจิต อยู่ที่จริตของท่านที่จะทำจิต เพราะว่า**การทำสมาธินั้นน่ะเพื่อให้จิตนิ่งรวมให้ธาตุทั้งสี่เสมอก่อน** เพราะฉะนั้นที่นี่เราจึงใช้ **"พุทโธ"** ให้ระลึกถึงพุทธานุสติ พุทธานุภาพ แต่ก็ไม่ได้บังคับ คือท่านต้องถามตัวท่านว่าท่านมีจริตอะไร ชอบอะไร สมมติว่าท่านชอบเอลวิส ท่านก็ท่อง **"เอลวิส"** ท่านชอบไข่เค็มสุราษฎร์ ก็ท่อง **"ไข่เค็ม"** เพราะว่านี่มันเป็นตัวสมมติที่จะรวมจิตให้เป็นหนึ่ง

การระลึกถึงพุทโธ พุทโธ นั้น เผื่อจิตเรานิ่งจิตเรากระทบถึงพระพุทธองค์ อำนาจแห่งพุทธานุภาพก็แผ่มาช่วยเราให้เร็วขึ้น ที่นี่จึงใช้คำว่า "พุทโธ"

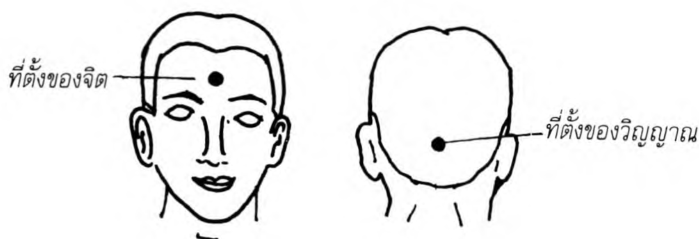
จุดกำหนด

จุดกำหนดของการทำสมาธินั้น ที่นี่อาจจะไม่เหมือนที่อื่น เพราะอะไรที่นี่จึงให้ท่านกำหนดอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผากเหนือหว่างคิ้ว ตรงนี้คือ อุณาโลม

จิต ตั้งอยู่ตรงนี้ที่กึ่งกลางหน้าผาก

วิญญาณ ตั้งอยู่ที่บริเวณท้ายทอย

ทีนี้มนุษย์อยากรู้อยากเห็นว่าทำไปแล้วได้ประโยชน์ไหม จริงไหม เห็นไหม จึงใช้จุดกำหนดให้อยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก กำหนดจิตให้อยู่กึ่งกลางหน้าผากนี้ (อุณาโลม) เอาจิตตั้งอยู่ตรงนี้ คือ ตั้งให้ตัวจิตกับตัววิญญาณตรงกัน

ดิน น้ำ ลม ไฟ วิญญาณปฏิสนธิ

ร่างกายมนุษย์ท่านต้องเข้าถึงปัญหานี้ก่อนเมื่อวิญญาณพ่อวิญญาณแม่ ร่วมเสพเมถุน สร้างกรรม หญิงไข่สุก ชายอสุจิผสมขึ้นมาเป็นตัวตน ฟักเราขึ้นมา สังขารเราปรุงขึ้นมาด้วย ดิน น้ำ ลม ไฟ วิญญาณปฏิสนธิ ท่านต้องเข้าถึงอันนี้ด้วย ดิน น้ำ ลม ไฟ วิญญาณปฏิสนธิ เกิดมาแล้ว มารับพืชพันธุ์ปัจจุบันคือมารับอายตนะปัจจุบัน ทำให้ปิดบังจิตที่บริสุทธิ์

จิตเด็กเกิดใหม่

ถ้าท่านสังเกตเด็กเกิดออกมาใหม่ๆ จิตจะบริสุทธิ์ เด็กจะลืมตามองคล้ายๆ คิดอะไร เอ! เรากำลังจะ... ท่านไปสังเกตดู อันนี้เป็นความจริง นั่นเพราะอะไร เพราะว่าจิตบริสุทธิ์นั้นพอวิญญาณปฏิสนธิตูม เข้าในขันธ์ผสมกับธาตุทั้งสี่แล้ว มันยังมีตัวสัญญาเก่า คืออดีตชาตินั่นเอง ตัวสัญญาเก่านี้แหละจะทำให้เรานึก เช่นเราเป็นลมไปปั๊บ แล้วเราไปอยู่โรงพยาบาล พอเราไปถึงโรงพยาบาล เราลืมตาขึ้นมา นึกว่าตอนที่เราเป็นลมไปตรงนั้นเป็นอะไร นี่คือสภาพจิตของเด็กที่เกิดใหม่

ทีนี้เมื่อมาอยู่ปัจจุบันท่านจะเห็นว่าคนที่คลุกคลีมากที่สุดคือ แม่ แม่จะพยายามป้อนอายตนะปัจจุบันเข้าไปสู่ในร่างกายเด็กก่อน กินอาหาร กินนมแม่ แล้วแม่ก็พยายามพูด นี่ลูก

แม่ แม่ แม่ พอสัญญาปัจจุบันเข้าไปๆ ค่อยๆ ปิดลงไป พอเริ่มจะพูดได้ จะเรียกแม่ก่อน คำว่า “มามะ” จะเกิดขึ้นมา อันนี้ก็คือสัญญาปัจจุบันเข้าไปปิดจิตวิญญาณเดิมแล้ว ทีนี้อันนี้เป็นเรื่องละเอียด แต่ถือว่าขั้นพื้นฐานต้องปูให้ท่านรู้เรื่องสังขารก่อน ทีนี้เมื่อวิญญาณนี้มารับอายตนะปัจจุบัน สัญญาปัจจุบันก็ปิด ๆ ๆ ๆ จิตก็กลายเป็นถูกกิเลสครอบงำแล้ว

ผู้จะเป็นพระพุทธเจ้า

ในพระไตรปิฎกก็ดี ในคัมภีร์กุรอ่านก็ดี ในคัมภีร์ไบเบิ้ลก็ดี เขาไม่ได้กำหนดจุดว่าให้ตั้งจุดที่ไหนในการกำหนดสมาธิ เพียงแต่ให้ถึงพระเจ้า หรือเป็นอะไร ทีนี้ในหลักของพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าละเอียดอ่อน ทุกคนเป็นพระพุทธเจ้าได้ ต้องจำไว้ แต่ไม่ใช่ว่าบำเพ็ญชาติหนึ่ง มันต้องบำเพ็ญกันหลายชาติหลายสิบอสงไขย

ทุกคนเป็นพระพุทธเจ้าได้ คือต้องมีปณิธานแห่งการเป็นพุทธะ ก่อนจะเป็นพระพุทธเจ้าต้องมีปณิธานแห่งการเป็นพระโพธิสัตว์เป็นขั้นตอน

กายเนื้อ กายหยาบ กายทิพย์ จิตวิญญาณ

ร่างกายที่เราเห็นนี่คือ **"กายเนื้อ"**

ถัดกายเนื้อเข้าไปมีตัว **"กายหยาบ"** ที่เราบอกเห็นผี คือกายหยาบสามารถแปลงกายให้เป็นอะไรขึ้นมาได้ ผู้ที่เป็นเทพพรหมเขาจะละลายกายหยาบ จะเหลือแต่กายทิพย์ เพราะกายทิพย์จะเปล่งให้เห็นร่างกายนี่มันยากกว่ากายหยาบ ต้องเข้าถึงอันนี้

จากกายหยาบเข้ามาเป็น **"กายทิพย์"**

จากกายทิพย์ก็เป็น **"จิตวิญญาณ"**

จิตวิญญาณเดินไปคู่

จิตวิญญาณจะเดินคู่ ต้องรู้ถึงว่าจิตวิญญาณเดินคู่ เปรียบได้ว่าถ้าร่างกายมีแต่จิต ไปไหนไม่ได้ มีแต่วิญญาณก็ไปไหนไม่ได้ หรือไปอย่างทุลักทุเล เพราะอะไรเล่า เพราะจิตวิญญาณนั้นเปรียบเสมือนสัปเหร่อ ๒ คน ร่างกายเราเสมือนซากศพ ถ้าสัปเหร่อคนเดียวหามศพนั้นไปไม่ได้ ต้องลากไป สัปเหร่อต้อง ๒ คนถึงจะหามศพนี้ได้ ต้องเข้าถึงปัญหาอันนี้

ร่างกายคือซากศพ

จิต วิญญาณ คือสัปเหร่อคู่หามซากศพ

จิต วิญญาณ เขาจะไปคู่ นี่สำคัญ เพราะฉะนั้นมาถึงการที่ต้องให้ตั้งจิตอยู่ที่อุณาโลมนี้ คือตั้งให้ถูกจุดของจิตวิญญาณ

เจตสิก

ทีนี้เวลาคนจะตายนี่ เจตสิกมันจะเดินจากข้างล่าง (ปลายเท้า) ตึก ๆ ๆ ๆ สมมติถ้าท่านทำสมาธิตามนี้นะ **เมื่อธาตุทั้ง ๔ จะเสมอ จิต วิญญาณจะรวม จะมีกระแสจากเท้าซ้ายนี่ ตึก ๆ ๆ ๆ ขึ้นมา** ท่านไม่ต้องตกใจนะ ตึก ๆ ๆ ๆ นั่นคือตัวเจตสิกเดิน เดินขึ้นมาเพื่อรวมตรงนี้ (อุณาโลม) กับจิตวิญญาณ

ฝึกตาทิพย์

การให้ตั้งจิตที่อุณาโลมตรงนี้เพื่ออะไร เพราะเมื่อทุกคนอยากรู้อยากเห็น อันนี้ขั้นแรก คือ **ฝึกตาทิพย์**

สมมติท่านฝึกถึงจุดนี้แล้ว ที่อุณาโลมนี้มันจะคล้ายๆ รูปภาพในสิ่งต่างๆ ที่จะเข้ามาแบบโทรทัศน์ นี่ฝึกตาทิพย์ก่อน

เพราะมนุษย์อยากรู้อยากเห็น เพราะฉะนั้นท่านฝึกตามนี้แล้ว ขั้นแรกทุกคนไม่ต้องถึงขั้นสำเร็จหรอก ยังไม่ต้องพูดถึงอรหันต์ หันซ้าย หันขวา ทุกคนฝึกตามนี้ เอาจริง สามารถได้ตาทิพย์ กล้ารับรอง **ตาทิพย์จะเกิดขึ้นได้ยังไง นั่นคือท่านต้องรวมจิตให้นิ่งเป็นหนึ่งในเอกะ**

วิธีนั่ง

ขั้นแรกท่านต้องนั่งให้ถูกท่าก่อน คือ เอาเท้าขวาทับเท้าซ้าย ตัวต้องนั่งให้ตรงอย่าก้มไปข้างหน้าหรือหงายไปข้างหลัง เอามือขวาทับมือซ้าย ให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองจรดกัน หรือท่านจะให้ปลายนิ้วหัวแม่มือซ้ายชนปลายนิ้วชี้ขวาก็ได้ ไม่ชิดอย่างนี้ ท่านจะให้ปลายนิ้วชี้ทั้งสองจรดกันก็ได้ จะชนแบบไหนก็ได้ สมัยที่หลวงพ่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังษีเคยสอนอยู่สมัยหนึ่งแล้วคนเอาไปปรับปรุง เดี๋ยวนี้เขาก็ให้นิ้วชิดกันทั้งนั้นแล้ว การที่ให้นิ้วชิดกันนั้น เพราะเมื่อรวมจิตเป็นหนึ่ง การเดินของธาตุ ธาตุไฟจะเป็นตัวนำ **ถ้านิ้วเราไม่ชนกัน ธาตุไฟจะเสียไปโดยเปล่าประโยชน์** เมื่อธาตุไฟเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ทำให้เรียกว่าพลังงานเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ แต่ถ้านิ้วหัวแม่มือจรดกันอย่างนี้พลังงานจะเดิน สังเกตได้เลย ถ้าจิตท่านจะนิ่งเมื่อไหร่ จุดไหนในตัวท่านมีโรคอยู่ จุดนั้นจะปวดนี่คือใช้ธาตุไฟเข้าไปขับโรค

ร่างกายเราอยู่ได้เพราะธาตุไฟเป็นหนึ่ง ธาตุน้ำเป็นหนึ่ง ธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ ดินคือปฏิกูลบำรุงปฏิกูลเพื่อให้ขันธ์นี้อยู่ อาหารกินลงไปก็ไปละลาย แล้วไปเป็นเลือด แล้วก็มาลมหายใจ ตัวธาตุไฟคือพลังงาน ที่จะเอาทิพย์อำนาจที่ร่างกายเรานี้มีอยู่ขึ้นมา แต่ว่าจะเอาขึ้นมาได้ต้องรวมให้ธาตุทั้งสี่เสมอ เพราะการปรับธาตุที่สอนมานี้ ตัวเจตสิกจะเป็นตัวนำเดินๆ แล้วธาตุไฟจะเป็นตัวเผาผลาญ โคจรกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้น ข้อ**สำคัญการนั่งนิ้วของท่านจะต้องชนกันทุกครั้ง**

วิธีหลับตา

วิธีหลับตา ท่านต้องจำเอาไว้อีกว่า ที่นี่ให้ท่านหลับตานี้ไม่ใช่ให้หลับตาปี๋นะ คือ**ตาข้างในนี้ต้องจ้องเหมือนตามองปกติ แต่เปลือกตานี่ปิดลงไปนิดหน่อย ไม่ใช่หลับตาแบบเวลาจะนอน** ตาในต้องลืมไว้ ถ้าพูดแบบภาษาชาวบ้าน ตาในต้องแหกตาไว้ เพียงแต่ปิดเปลือกตาแล้วก็ทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ แรก ๆ จะฝืนตาหน่อยต้องค่อย ๆ ฝึกไป

การเพ่งพระพุทธรูป

เริ่มต้นให้ท่านหายใจแรง ๆ เท่าที่จะทำได้ ๓ ครั้ง

แล้วค่อยๆ ผ่อนหายใจตามปกติ **เวลาหายใจเข้าให้บริกรรมว่า “พุท” เวลาหายใจออกให้บริกรรมว่า “โธ”** ภาวนาไปเรื่อย ๆ ทีนี้เมื่อทำไปแล้วทำยังไงจิตก็ยังไม่สงบ เราต้องการพุทธา-เมื่อเราเพ่งพระพุทธรูปนาน รูปพระพุทธรูปจะปึบ ๆ ๆ ที่บริเวณหน้าผากนั่นเขาเรียกมโนมยิทธิ การเพ่งถือว่าฝึกมโน-บริเวณหน้าผากนั้นเขาเรียกมโนมยิทธิ การเพ่งถือว่าฝึกมโนมยิทธิจะปึบ ๆ ๆ ขึ้นมา ท่านไม่ต้องตกใจ ให้จ้องดูต่อไป จ้องดูจนพระพุทธรูปนิ่ง นิ่งเมื่อไหร่ ถ้าเราสามารถจับพระพุทธรูปให้จากเล็กแล้วขยายใหญ่ ๆ ๆ แล้วเล็กได้ นั่นเรียกว่าพลังจิตเราใช้ได้แล้ว ชักจะเข้าที่อย่างนี้เป็นต้น

(การนั่งสมาธิ)

จิตยังฟุ้ง

ส่วนใหญ่ผู้ฝึกกรรมฐานใหม่ ๆ ทำยังไงจิตมันก็ยังฟุ้ง ยังคิด ถ้าที่อื่นเขาบอก ถ้าฟุ้งก็ให้ท่องฟุ้งหนอ ๆ ที่นี่ไม่ให้หนอเลย ที่นี่ให้ฟุ้งไปเลย ฟุ้งไป สมมติว่า กำลังจะทำสมาธิ ยังคิดว่ากำลังจะสร้างอะไรดี เพื่อจะพิทักษ์โลก จะช่วยมนุษย์ตั้งเป็นพัน ๆ ล้าน ปล่อยให้มันคิด ๆ ๆ พอคิดถึงจุดหนึ่ง ห้านาทียังไม่จบ สิบนาที สิบห้านาที เราตัดฉับพลันเลย วิธีการคือเราต้องตั้งคำถามว่า ขณะนี้เราคิดแล้วเราไปได้ไหม เราไปทำได้ไหม เพราะเรายังไปไม่ได้ คำถามอันนี้มันจะตัดอัตโนมัติของมันเลย นี่จิตของเราเขาเรียกมีธรรมชาติของมันจะตัดของมัน ทุกอย่างมันสร้างมา พออันนี้ถามเข้าไปนี่ จิตมันจะคลายเอง คลายนิวรณ์ที่มาจากนามธรรม

สมมติว่าเราอยู่ตรงนี้ คิด ๆ ๆ ๆ คิดถึงเรื่องอะไรก็แล้วแต่ พอให้มันฟุ้งจนถึงสิบนาที สิบห้านาทียังฟุ้ง เราก็ตัดฉับพลัน สมมติว่าฟุ้ง ๆ ๆ เราต้องถามเลย ถามว่า คิดแล้วไปได้ไหม ขณะนี้เราอยู่ที่ไหน เราอยู่ตำหนักบรมครู คิดไปทำไม แล้วมันจะหายไปเอง ไอ้ความคิดนั้นมันจะหายไปเอง นี่เขาเรียกธรรมชาติของอารมณ์ ธรรมชาติของจิต

พระพุทธเจ้าจึงบอกว่า **จิตมนุษย์เปรียบเสมือนหนึ่งลิงไม่อยู่นิ่ง** มันจะฟุ้งของมันตามเรื่องตามราว แต่เราอย่าไปตัด

มันก่อนว่าอย่าคิดๆ อย่าคิดมันก็ยิ่งคิดเข้าใจไหม อย่าคิดมันจะยิ่งคิด ให้มันคิดๆ ๆ ๆ แบบภาษาชาวบ้านว่า คิดจนมันเต็มที่แล้ว มันใกล้ระเบิดแล้ว **เราตัดฉับพลันลงไปด้วยมีตัวสติ ตัวสตินี้มาล้างตัวอารมณ์คิด**

เพราะฉะนั้น ที่นี่สอนไม่เหมือนชาวบ้าน

ทุกคนที่จะฝึกนั้น ไม่ต้องไปพูดถึงนิพพาน

ไม่ต้องพูดถึงพระอรหันต์

ให้จิตอยู่เหนืออารมณ์

อย่าให้อารมณ์อยู่เหนือจิต

ไอ้คิดนี่ มันฟุ้งนี่ อารมณ์มันอยู่เหนือจิต พอเอาจิตมากำกับมัน เอาสติมากำกับมันว่า คิดแล้วไปได้ไหม ขณะนี้เรานั่งอยู่ที่นี่ มันจะทำลายอารมณ์อันนั้นตัวสตินี้จะไปละลายอารมณ์ที่คิด เพราะฉะนั้นในหลักการนี้ต้องเข้าใจว่าทุกคนทำได้ สมาธิควรจะมี

ปรัชญามีอยู่ข้อหนึ่งว่า **"จิตมนุษย์ฟุ้งไม่มีหยุด จิตมนุษย์เปรียบเสมือนหนึ่งลิง แต่จะกำกับได้ด้วยสติ"**

ธาตุทั้งสี่รวม

เมื่อท่านทำสมาธิไปถึงจุดหนึ่ง จิตเริ่มจะนิ่ง เมื่อจิตนิ่ง ธาตุทั้งสี่จะรวม

การทำให้ธาตุทั้งสี่รวม ขั้นแรกพอธาตุทั้งสี่รวมปั๊บ ท่านไม่ต้องตกใจ มันจะมีแสงปุ๊บปั๊บ ๆ ๆ เกิดขึ้นตรงนี้แล้ว (ตรงข้างหน้า) มันจะเป็นแสงอะไรก็แล้วแต่ ท่านไม่ต้องไปตกใจ แต่พออะไรปุ๊บ ๆ เราก็ค่อย ๆ รวมเป็นดวง ถ้าจิตมันจะนิ่ง ๆ ๆ ๆ ดวงนี้มันจะรวมของมันเอง ค่อย ๆ รวมของมันเอง แล้วเป็นสีขึ้นมา

ดวงแสงในสมาธิจะมีสีแตกต่างกันดังนี้

๑. **สีเหลือง** หมายถึงสติปัญญาเฉลียวฉลาด

๒. **สีแดงแก่** หมายถึงความโกรธ

๓. **สีส้ม** หมายถึงความทะเยอทะยาน

๔. **สีม่วง** หมายถึงความสูงส่งทางวิญญาณ

๕. **สีเทา** หมายถึงความกลัว

๖. **สีดำ** หมายถึงความมืดมนทางวิญญาณ

๗. **สีเขียวคล้ำ** หมายถึงความริษยา ชิงดีชิงเด่น

สีเหล่านี้จะปรากฏขึ้นมา เมื่อท่านทำจิตให้นิ่งเป็นสมาธิ เป็นคู่มือในการตรวจว่าสภาพจิตของท่านอยู่ในระดับไหน

แสงสู่ตาทิพย์ อัตโนมัติญาน

พอจิตนิ่งถึงจุดหนึ่ง มันจะรวมของมัน แสงมันจะรวม แล้วค่อยๆ รวมขึ้นมาบริเวณอุณาโลม ทีแรกมันจะรวม ใหญ่ขึ้นมา รวมใหญ่ ทีนี้ถ้าจิตเราแข็งเราก็ค่อยๆ ทำแล้วมันจะรวม อันนี้นี่ของเราฝึกเรียกว่าไม่เหมือนชาวบ้าน นี่คือฝึกเข้าสู่ **"อัตโนมัติญาน"** จงจำเอาไว้ ไม่มีใครเขาสอนหรอก อัตโนมัติญาน พออันนี้รวมตูม เราต้องจ้องอันนี้ไว้แล้วมันจะแวบๆ มา อะไรก็แล้วแต่ เราไม่ต้องไปตกใจ แล้วก็รวมมัน ทีแรกบางที มันจะใหญ่กว่าพระอาทิตย์อีก บางทีมันคลุมตัวเราเองด้วย เราอย่าไปนึกว่ากูนี่รัศมีเปล่งปลั่งเหมือนพระพุทธเจ้าแล้ว สำเร็จแล้ว นึกไปเรื่อยเลย ต้องเฉยไว้ จ้องมันอยู่อย่างนี้ คือ **การรวมของจิตวิญญาณ จิตวิญญาณมันจะส่งกระแสทะลุอุณาโลม** พอรวมๆ แล้วมันก็ค่อยๆ ๆ ๆ สงบๆ ๆ ๆ จะเหลือดวงนิดหนึ่ง อย่าไปจับมัน ต้องปล่อยให้มันหายไปเลย เหลือแต่แสงจะแสงสีอะไรก็ไม่ต้องไปรับรู้ แล้วมันจะปรับ ปรับจนเป็นแสงนวลนั่นแหละ อันนั้นแหละ คราวนี้เขาเรียก ตาทิพย์เกิดแล้ว แล้วเราจะรู้อะไรๆ หรือว่าเขาจะมาลองอะไร

ค่อยเพ่งจากอันนี้ มันจะเกิดภาพขึ้นมาแบบโทรทัศน์ **จากอัตโนมัติฌานสู่ตาทิพย์** เห็นไหม ท่านมาที่นี่สบายมาก สบายบรื๋อ ไม่ต้องเสียเงินเดี๋ยวจะหาว่ามาไถเงินอีก ทีนี้ได้ตาทิพย์ ที่นี่ฝึกตาทิพย์ เพราะมนุษย์ต้องการรู้ต้องการรู้นั่นรู้นี่ อยากรู้อยากเห็น ก็ให้ท่านได้ตาทิพย์ก่อน ก็เอาอันนี้ นี่คือหลักของกรรมฐานวิปัสสนา

คาถาสำหรับผู้ฝึกสมาธิ

คาถา ๓ ข้อ ที่นักปฏิบัติสมาธิควรจำ คือ

คาถาที่ ๑. "บุคคลใดจิตมีสมาธิ บุคคลนั้นย่อมมีพลังพิสดารอยู่ในตัว" อันนี้เป็นการปลุกให้เรามีอารมณ์ในการที่จะทำสมาธิ ทำให้เราผัดผ่อนไม่ได้ เช่น พอถึงเวลา ๒ ทุ่ม จะนั่งสมาธิ ก็จะไม่มีผัดว่า อากาศเย็นๆ นอนอีกสักพัก เราต้องใช้คาถานี้กำกับ

คาถาที่ ๒. "ผู้ที่มีพลังพิสดารอยู่ในตัว ผู้นั้นย่อมทำอะไรได้สำเร็จ" นี่คือคาถาปลุกใจ

ทีนี้ถ้าทำสมาธิถึงขั้นตาทิพย์ต้องมีคาถากำกับอีกคาถาหนึ่ง

คาถาที่ ๓. "เรื่องราวในโลกนี้มีมากหลาย ที่ไม่สามารถรู้ได้ด้วยจิตธรรมดา นอกจากอำนาจจิตที่ฝึกแล้ว ผู้ที่มีสมาธิ มีฌาน สิ่งเหล่านี้จะรู้ได้ด้วยอำนาจญาณ ต้องเอา

อำนาจจิตที่ฝึกแล้วเข้าไปตรวจรู้" เพราะว่าเรื่องพิสดารมีเยอะในโลกนี้ เรียกเป็นปรัชญาได้ว่า

ในโลกนี้มีเรื่องราวมากหลาย

ที่ไม่อาจใช้เหตุผลธรรมดาไปคาดคะเนได้

นอกจากอำนาจญาณทิพย์ที่อยู่ในจิต

ครูประจำตัว

ทีนี้ในระหว่างทำกรรมฐานนั้นมันจะมีอะไรบางอย่างติดขัด ท่านก็ไม่ต้องตกใจนั่นพูดถึงเรื่องถ้าท่านฝึกถึงตาทิพย์แล้วนะ ถ้าถึงตาทิพย์แล้วท่านไม่ต้องตกใจ เรามีครูประจำตัวอยู่

สำหรับท่านที่เคยมาฝึกกรรมฐานบนตำหนักท่านบรมครู สำนักปู่สวรรค์ ตึกอริยสัจสี่นี้ ก็คิดว่าคนส่วนใหญ่คงจะถวายตัวเป็นศิษย์หลวงปู่ทวดแล้ว คือ ได้เชิญเทวะประจำใบโพธิสัตว์ไปบูชาแล้ว

เทวะใบโพธิ์นั้น คือครูที่จะสอนวิปัสสนาท่านอย่างดี ท่านไม่ต้องมานั่ง มาให้ท่านพระอาจารย์นั่งคุม หรือต้องอยู่ใกล้ครู ท่านไม่ต้องห่วง ท่านมีอาจารย์ของท่านอยู่แล้ว นั่นคือเทวะประจำใบโพธิสัตว์จะคุมอยู่กับท่าน ท่านไม่ต้องตกใจ

ท่านดูไปเรื่อยๆ มันจะเป็นไปตามธรรมชาติของมันเอง จำเอาไว้ท่านมีครูนั่งอยู่ข้างๆ ท่าน เพราะท่านเป็นศิษย์เทวะใบโพธิ์ ศิษย์พระโพธิสัตว์หลวงปู่ทวด (เหยียบน้ำทะเลจืด)

มารทดสอบ

เมื่อท่านทำถึงขั้นนี้ (ได้ตาทิพย์แล้ว) มันจะมีการทดสอบ มารจะมาทดสอบในอารมณ์ ในธรรมารมณ์ มารที่นี่มันมีอยู่สองมาร ต้องจำเอาไว้ วิญญาณจะมาทดสอบนะ

เทวบุตรมาร เทวบุตรมารนี่คือมารดี คืออยากจะส่งเสริมให้ท่านสูงขึ้น อะไรขึ้น

มารแท้ คือพวกมารจริงๆ นะ มารโลเก โลกของมาร ท่านต้องเข้าถึงคำว่า "มารโลเก" เพราะเวลานี้บางคนที่เขาไปศึกษาพระไตรปิฎก เราก็ไม่ใช่ว่าปฏิเสธพระไตรปิฎก แต่ให้ถือว่าเป็นแนวทางเท่านั้นเอง แต่ว่าไม่ละเอียด เขาไปเข้าใจว่ามารโลเกนั้นตั้งอยู่ในนรกสวรรค์ ๓๓ ชั้น นั่นคือเขาไม่รู้ ไอ้นี่เราไปโทษเขาไม่ได้ **มารโลเกนี่เขาตั้งอิสระของเขาเลย** เป็นดินแดนของเขาอีกโลกหนึ่ง

ศูนย์รวมกรรม

นรกสวรรค์ ๓๓ ชั้น มันอยู่ในภูมิของพวกเรา เพราะฉะนั้นคนที่เขาไม่เข้าใจ ส่วนมากที่เขาพาไป พาไป มาบอกว่าไปสวรรค์นั่น เขาไม่ได้ไปถึงสวรรค์หรอก เขาไปถึงแค่ศูนย์รวมกรรม คนไม่รู้นึกว่าสวรรค์

ศูนย์รวมกรรมตั้งอยู่นรกขุมที่ ๑ มีบ้านเยอะแยะบ้านพักรับรองเยอะแยะ พวกที่ตายแล้วฟื้นไปเจอพวกทำบุญไปแล้ว มีแค่น้ำไม่มีข้าว มีข้าวไม่มีน้ำ นั่นคืออยู่ที่ศูนย์รวมกรรมทั้งนั้น นั่นน่ะพวกกรรมหยาบ

ทางที่จะให้ท่านไปเสวยระหว่างตายจากโลกมนุษย์นั้นจะมี ๔ ทาง

ทางหนึ่งลงสู่นรก
ทางหนึ่งไปเทวโลก
ทางหนึ่งไปพรหมโลก
อีกทางหนึ่งไปมารโลก รวม ๔ ทาง

การเข้าสวรรค์ โลกของมารเขาตั้งอิสระออกไป เพราะฉะนั้นที่ไปๆ กัน ที่เขาพากันไปนั้นแค่ศูนย์รวมกรรม เพราะเทวโลกตั้งแต่ชั้นภุมมานี่ เรียกว่าใกล้มนุษย์ ชั้นนี้อาจจะไปได้ถ้าคนที่มีฌาน แต่ตั้งแต่ชั้นจาตุมหาราชิกาขึ้นไปนั้นน่ะไปยาก

แล้ว ชั้นจาตุมหาราชิกา ชั้นดาวดึงส์ พวกนี้ขึ้นไปยากแล้ว เพราะเขามีรหัสเข้าสวรรค์ เพราะอะไร เพราะเขากลัวพวกมาร เผื่อมารจะแอบเข้ามา ปลอมตัวเข้ามาเขาจึงมีรหัสเข้าสวรรค์ เพราะฉะนั้นพวกที่อยู่ๆ ก็บอกจะพาไปเที่ยวโน่นเที่ยวนี่นั่นก็ฟังเขาไว้เฉยๆ

การทดสอบของมาร

การทดสอบของวิญญาณ ท่านไม่ต้องกลัว วิธีการนี่ สมมติอันนี้สมมตินะท่านไม่ต้องคิดกลัวก่อนนะ เดี๋ยวไม่ต้องฝึก บอกกลับบ้านดีกว่า สมมติว่า ธาตุทั้งสี่เสมอ ได้ตาทิพย์แล้ว สามารถมองแสงที่มามันกลายเป็นจอโทรทัศน์แล้ว

สมมติว่าอย่างเขาจะทดสอบผู้ชายนี่เขาเอาผู้หญิงสวยๆ แปลงมางามสวยๆ ให้ดู ว่าเราจะหลงไหม เราไม่หลงเราก็ถามเขาไปในจิต ถามว่า ท่านมาจากภูมิไหน อะไรอย่างนี้ หรือบางทีเขาแปลงเป็นผู้ที่น่ากลัวขึ้นมา แล้วยืนอยู่ต่อหน้าเรา แล้วก็สาวลิ้นเป็นกองๆ อย่างนี้เราจะทำยังไง ท่านไม่ต้องตกใจ พี่เลี้ยงท่าน **(เทวะประจำใบโพธิ์) อยู่ข้างๆ ต้องจำเอาไว้**

มารแท้ ถ้าเป็นเทวบุตรมาร จำคำนี้ไว้ ถ้าเป็นเทวบุตรมาร ท่านก็ถามไป ขั้นแรกท่านจะพิสูจน์ว่าเป็นเทวบุตรมาร หรือมารแท้ พอเขาสาวลิ้นอย่างนี้เรากลัวใช่ไหม คาถาวิเศษ

ท่านจะต้องท่อง **"ชินนะปัญจะระ" ถ้ามารแท้นะ พอได้ยินชื่อชินนะปัญจะระ ภาพนั้นจะวูบหายไปทันทีเลย** เพราะว่าท่านท้าวมหาพรหมชินนะปัญจะระมีตำแหน่งสำคัญ ตำแหน่งอะไรตำแหน่งผู้พิชิตมาร เพราะฉะนั้นพอท่านท่อง "ชินนะปัญจะระ ชินนะปัญจะระ" มารมันวิ่งตูดชี้เลย นั่นคือว่ามารแท้มาทดสอบ

เทวบุตรมาร ถ้าท่านท่อง "ชินนะปัญจะระ" มันยังลากลิ้นให้ท่านดู เอาละ นี่เทวบุตรมารละ พอรู้ว่าเทวบุตรมารท่านยิ้มละ เพราะว่าเทวบุตรมารต้องการจะยกภูมิจิตของท่าน ยกอำนาจฌานของท่านให้ขึ้นสูงๆ ๆ ท่านก็ต้องเพ่งดูละ มึงสาวก็สาวมาซิวะ ให้ปลงนะว่าสังขารไม่เที่ยง ร่างกายมีอะไรมีแต่เลือด หนอง อะไรนี่ เข้าอาการ ๓๒ นี่คือการทดสอบความแข็งแกร่งของจิตเรา

จุดสำคัญต้องจำเอาไว้ ๒ คำ

พอเห็นอะไร นี่พูดถึงชั้นตาทิพย์แล้วนะ พอเห็นอะไรเข้ามาในจอโทรทัศน์ ถ้าในสิ่งไม่ดีเราก็ท่อง "ชินนะปัญจะระ" จำเอาไว้ ถ้าเป็นมารแท้ๆ เขาถอยทันที แต่ถ้าเป็นเทวบุตรมารแล้ว ไม่ถอย นั่นคือต้องการจะยกภูมิจิตเราให้สูงขึ้น จำคำนี้ไว้

เขตปลอดมาร

สำหรับท่านที่มาทำสมาธิบนตำหนักบรมครูนี้ รับรอง ไม่มีมารเข้ามา มารแท้ก็ไม่โผล่มา เทวบุตรมารเขาก็ไม่โผล่มา เพราะว่าเขาถือว่าเป็นตำหนักบรมครูยิ่งวันวิสาขบูชา (๒๔ พ.ค. ๒๕๓๗) ที่แล้วผ่านไป พวกท้าวมหาพรหมหลายองค์มาแล้วก็อยากจะอยู่ที่นี่ ดูแลพวกท่าน อยากจะดูมนุษย์คอหยักๆ เขาทำอะไรกันบนนี้ ก็มาอยู่กันแยะเลยบนนี้ เพราะฉะนั้นมาทำสมาธิบนตำหนักบรมครูนี้อาจจะได้พลัง นี่คือเริ่มต้นของการทำกรรมฐานวิปัสสนา

กินมังสวิรัติช่วยให้สมาธิดี

สำหรับนักทำสมาธิทั้งหลาย ถ้าท่านกินมังสวิรัติได้ ท่านจะทำสมาธิได้ดีขึ้นเพราะว่าสัตว์อย่างเนื้อพวกนี้เขามีวิญญาณ ต้องอย่าลืมว่าสัตว์ทุกชนิดมีวิญญาณ อย่างวัว ควาย นี่เขาไม่ใช่ยอมตาย ไม่เชื่อท่านกลับไปบ้านทดสอบง่ายๆ ซื้อไก่มาตัวหนึ่งเลย แล้วไปผูกไว้ใต้เตียงของท่าน บอกพรุ่งนี้กูจะฆ่ามึง พูดอย่างนี้อยู่เรื่อยๆ แล้วท่านไปจับหัวใจมัน มันจะเต้นผิดปกติ มันรับรู้ เพราะฉะนั้นวิญญาณพวกนี้เมื่อตายอย่างไม่ถึงอายุขัย บางอย่างก็อาฆาต อาฆาตก็จะมาทำให้เราเกิดความหงุดหงิดในการนั่งสมาธิ นี่คือเรื่องจิตวิญญาณ มาที่นี่มันได้เรื่องแยะ

ได้เรื่องโลกหน้า โลกนี้

สำหรับคนที่จะทำสมาธิได้ดี อีกข้อหนึ่ง ต้องอย่าสูบบุหรี่ถ้าสูบบุหรี่มันจะทำให้ติดขัดในเรื่องปอดเรื่องเสลดอะไรพวกนี้ ต้องไม่สูบบุหรี่แล้วท่านจะทำได้ดี คล่องเลย ปรื๋อเลย

ผลดีของการทำสมาธิ

ทีนี้มาสู่ปัญหาว่า ทำไมนั่งสมาธิแล้วจึงดี นั่งแล้วดียังไง

๑. ถ้าท่านนั่งสมาธิตรงเวลา วันหนึ่งสิบห้านาที ครึ่งชั่วโมง หนึ่งชั่วโมง **ท่านจะไม่เป็นโรคโลหิตจาง** เพราะว่าตัวเชื้อโรคถูกการรวมตัวของธาตุทั้งสี่ ธาตุทั้งสี่เสมอ เข้าไปเผาผลาญตัวที่จะทำลายโลหิต ไม่เป็นโรคโลหิตจาง จำเอาไว้

๒. ปรับธาตุให้ดี ขับออกมาทางเหงื่อ นั่งสมาธิดูซิ เหงื่อจะออกมาก ทำให้ร่างกายสบาย ถ้าท่านนั่งสมาธิถูกต้องตามลักษณะ**จะไม่เป็นโรคหัวใจ โรคกระเพาะ** เพราะฉะนั้นนั่งสมาธิสามารถรักษาโรคธรรมดาในร่างกายได้

๓. ถ้าคนที่ไม่ได้เป็นโรคกรรมเก่าแล้ว **จะไม่เป็นโรคภูมิแพ้ จะไม่เป็นโรคหวัด** แต่ต้องนั่งทุกวันนะ นั่งตรงเวลาด้วยนะ ไม่ใช่ว่าพอนั่งครั้งเดียวก็แหม ก็ยังเป็นหวัดอยู่ นั่งครั้งเดียวพักเจ็ดวันแล้วนั่งอีกที อย่างนี้เลิกกัน จำไว้ต้องทุกวันๆ เวลา

ไหน เวลานั้นด้วย

๔. สำหรับคนรักสวยรักงาม **นั่งสมาธิแล้วผิวหนังจะเปล่งปลั่ง** เดี๋ยวพวกขายเครื่องสำอางเขาบอกขายไม่ได้แล้วรายการนี้ เพราะว่าธาตุทั้งสี่เสมอ ธาตุไฟไปเผาผลาญตัวเซลล์ที่ไม่ดี ตัวเชื้อโรค แต่ในร่างกายมันจะมีอุณหภูมิปรับรักษาให้ผิวให้เซลล์ดี ให้มันสลายช้า นั่นจะทำให้ร่างกายนี่ เรียกว่าเปล่งปลั่งรักษาความหนุ่มสาวไว้ได้นาน

๕. เมื่อธาตุทั้งสี่เสมอแล้ว อาหารไม่ดี กากไม่ดีจะถูกขับถ่ายออกไปจากกระเพาะ จากลำไส้ใหญ่ ถ่ายออกหมด เพราะฉะนั้น อำนาจสมาธินี่ดีขนาดไหน

๖. มนุษย์ยุคโลกาภิวัตน์นี้รับข่าวสารต่างๆ มากมายเกินกว่าสมองมนุษย์จะรับได้ ทำให้เป็นโรคประสาทกันมากถึง ๙๙ เปอร์เซ็นต์ ขอยืนยันว่าถ้าท่านปฏิบัติสมาธิกรรมฐานวิปัสสนาเป็นประจำทุกวันแล้ว ท่านจะไม่เป็นโรคประสาทหรือเกิดความเครียดทางอารมณ์อย่างแน่นอน ท่านจะใช้ชีวิตประจำวันอย่างเป็นปกติสุขในยุคโลกาภิวัตน์นี้

ต้องฝึกฝนให้ชำนาญและอดทน

การฝึกกรรมฐานนั้นสิ่งสำคัญผู้ฝึกจะต้องขยันฝึกให้เกิดความชำนาญและต้องอดทนต่อการฝึก ไม่ใช่พอเสาร์หน้ามาถึงตำหนักท่านบรมครูสำนักปู่สวรรค์ พระอาจารย์ผู้คุมกรรมฐานก็จะสอนท่านว่า "ท่านมาถึงตำหนักบรมครูแล้ว ท่านกำลังจะมาฝึกสมาธิ เรื่องต่างๆ ที่ท่านมีภาระให้วางอยู่ข้างนอก อย่ามาคิด ขอให้นั่งเท้าขวาทับเท้าซ้าย มือขวาทับมือซ้าย หายใจแรงๆ ท่องพุทโธ" ทุกๆ วันเสาร์มาถึงก็จะได้ยินพระอาจารย์ท่านพูดอย่างนี้ ท่านบอก มันเบื่อแล้ว ท่านฟังอยู่อย่างนี้ ๓ ปีแล้วไม่มีอะไร

ต้องอย่าลืมว่าการทำสมาธินั้น ผู้ฝึกต้องปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอและเป็นเวลาด้วย พลังที่เกิดจากอำนาจสมาธิจะค่อยๆ สะสมๆ นานเข้าๆ มันจะสะสมเข้าไปเป็นพลังทิพยอำนาจขึ้นมาในตัวเรา แบบเดียวกับจะเล่าเรื่องจริง แต่อาจจะเป็นธรรมนิยายให้ท่านเป็นอุทาหรณ์

พุทธศาสนาในจีน

เมืองจีนนั้น พุทธศาสนาเจริญหลังจากที่พระเจ้าอโศกมหาราชสร้างมหาวิทยาลัยนาลันทา มหาวิทยาลัยนาลันทาถูกทำลายประมาณ พ.ศ. ๖๐๐ กว่า ในขณะนั้นกษัตริย์โมกุลยกทัพเข้าไป

พุทธศาสนาในขณะนั้น ในชมพูทวีป ถ้าพูดในความจริงแล้ว พระพุทธเจ้าทรงอยู่ในตระกูลฮินดู ฮินดูแท้เขาไม่กินเนื้อสัตว์ เพราะฉะนั้น เราอย่าไปพูดถึงอรรถกถาจารย์รุ่นใหม่แล้วในยุคที่ศานาอิสลามยังไม่เข้าไปในชมพูทวีปไม่มีการฆ่าสัตว์ เมื่อ พ.ศ. ๖๐๐ กว่าปีแล้ว กษัตริย์โมกุลยกทัพเข้าไป เป็นอิสลาม ยกทัพเข้าไปในชมพูทวีปเผามหาวิทยาลัยนาลันทา

เมื่อมหาวิทยาลัยนาลันทาถูกเผา แล้วต้องอย่าลืมว่าบางอย่างเขาเรียกว่าแล้วแต่กฎแห่งกรรม บางอย่างเราต้องใช้กรรมวิบากตามวิบาก เขาไม่ใช่จะฝืนได้ มหาวิทยาลัยนาลันทามีพื้นที่ตั้ง ๕,๐๐๐ ไร่ และในขณะที่กษัตริย์โมกุลยกทัพเข้าไปนั้น มีพระที่อยู่ในนั้นตั้งสองหมื่นกว่าองค์ แล้วสองหมื่นกว่าองค์นี่พระที่สำเร็จเจโตฯ อะไรเยอะแยะเลย แต่ทำไมรักษามหาวิทยาลัยนาลันทาไม่ได้ นี่คือกรรมวิบาก แต่เมื่อมหาวิทยาลัยนาลันทาถูกเผาแล้ว ต่างคนต่างหยิบตำราคนละเล่ม ใครหยิบตำราอะไรได้ก็เอาไปก็ไป มีพวกหนึ่งไปธิเบต พวก

หนึ่งก็เข้าจีน เมื่อเข้าจีนสรุปกลับมา เดี๋ยว ๑๑ โมงไม่จบ เข้าจีนปั๊บ ก็มีสำนักเกิดขึ้น **พุทธปนกับธรรมชาติ พุทธปนกับลัทธิพื้นบ้าน**ก็เกิดสองสำนักที่ใหญ่ขึ้นมา เขาเรียก**สำนักเหม่าซัวกับสำนักเสี้ยวลิ้ม**

สำนักเหม่าซัวนั้นเล่นเรื่องอะไร เล่นเรื่องไสยศาสตร์สายดำ แบบเวลานี้บางสำนักเล่นสายดำ สำนักเหม่าซัวเขาก็เล่นสายดำ สำนักเสี้ยวลิ้มเล่นไปทางบริสุทธิ์ สายขาว อย่างสำนักปู่-สวรรค์เราอย่างนี้ เล่นไปทางสายขาว ให้เข้าถึงมรรคผล นิพพาน เป็นพระโพธิสัตว์ ศิษย์พระโพธิสัตว์

ขึ้นสำนักเสี้ยวลิ้มวาดวงกลม

มีนักศึกษาคนหนึ่ง บอกว่า เอ สำนักเสี้ยวลิ้มนั้นน่ะมีวิชาดี ก็ขึ้นไปสำนักเสี้ยวลิ้ม ไปถึงก็ไปหาเจ้าอาวาส ไปหาอาจารย์ บอกผมจะมาฝึกวิชาครับพระคุณท่าน อาจารย์บอก อ้อ เป็นนักศึกษาหรือ

ก็จัดห้องให้อยู่ แล้วบอกว่า “เอ้า ตื่นเช้าก็ไปฉันที่โรงครัวเขา จะกินกี่มื้อก็ได้ **กินเสร็จก็ให้กลับมาวาดวงกลม วาดวงกลมแล้วก็ท่อง นะโมออนี้ถ่อหุก แล้วก็เป่าออกไป ทำอยู่ ๓ ปี** นักศึกษาก็คิดว่า เอ๊ะ เขาว่าเสี้ยวลิ้มมีวิชา ไม่เอาละ

๓ ปี ก็ให้ท่องอยู่แค่นี้ ลาอาจารย์แล้ว ผมไม่เอาละ ผมจะไม่อยู่แล้ว จะไปหาสำนักอื่น ก็แบบเดียวกับที่นี่ สมัยที่งานยังวิญญาณนำ ใครจะมาเฝ้าหลวงปู่ก็มา ไม่มาท่านก็ไม่ว่า จะไปก็ไม่ว่า จะไปด่าก็ไม่ว่า

ศิษย์คนนั้นลาออกไปก็ได้ยินว่าสำนักเหม่าซัวนี่เขาเก่ง สามารถจะสอนให้คนเหาะเหินเดินอากาศ แปลงโน่น แปลงนี่ได้ ก็ไปหา ทีนี้สำนักเหม่าซัวเขาเก่งจริงๆ ไม่ใช่ว่าไม่เก่ง เดินไประหว่างทาง แบบปากทางจะเดินเข้ามาตำหนักบรมครู เจอคนเอาบุ้งกี๋ใส่น้ำหาบได้นี่เหม่าซัวนี่เขาเรียกวิชาไสยศาสตร์สายดำ เอาบุ้งกี๋ใส่น้ำได้ นักศึกษาคนนั้นก็หัวเราะ เดินต่อไปอีก เห็นเขาใช้หมาไถนา เอ๊ะ ทำไมเอาหมาไถนาได้ก็หัวเราะ อ้าวเดินมาเจอคนหาบข้าว เอ๊ะ ข้าวต้มสุกๆ มีน้ำข้าวด้วย แต่ใส่บุ้งกี๋อีก น้ำข้าวก็ไม่รั่ว ก็หัวเราะ เอ๊ะสนุกดีโว้ย ที่นี่เขามีวิชาอย่างนี้ ก็เข้าไปหาอาจารย์เหม่าซัวบอกอาจารย์ครับ ผมอยากจะมาเรียนวิชาที่นี่ ได้ข่าวว่าวิชาที่นี่ยอดเยี่ยม แล้วผมก็เชื่อว่ายอดเยี่ยม

อาจารย์ถามว่า เอ็งเชื่อว่ายอดเยี่ยมยังไง

ผมระหว่างเดินทาง จะมาถึงสำนักอาจารย์นี้ เห็นไอ้นั่นใช้บุ้งกี๋ใส่น้ำหาบได้ ถังไม่มีข้างล่างก็ใส่น้ำได้ เอาหมามาไถนาได้ อะไรเยอะแยะ เป็นสิ่งพิสดาร

อาจารย์ก็ถามว่าแล้วเอ็งทำยังไงที่ก่อนจะเข้ามา

ผมก็หัวเราะชอบใจว่า เอ้อ เป็นสิ่งแปลก

อาจารย์บอก เดี๋ยวให้ลูกศิษย์จัดห้องให้อยู่นะ ถ้าพรุ่งนี้เอ็งไม่ตาย ข้าจะสอนวิชา

คือในสำนักเหม่าซัว ถือว่าคนที่หัวเราะนั้นหัวเราะเพราะถือว่าวิชาเหนือกว่าเขา ถือว่าหัวเราะดูถูกเขา เอาละ เอ็งหัวเราะเยาะเขา คืนนี้พวกนี้จะมาหาเอ็ง

นักศึกษาก็ตกใจกลัว ด้วยความกลัว คนเรามันกลัวพอจะตายแล้วกลัว เมื่อกลัวก็ไม่กล้านอน ก็วาดวงกลม นะโมออนี้ถ่อหุกๆๆๆ แล้วก็เผาๆๆๆ เผาแบบที่อยู่สำนักเสี้ยวลิ้มสามปีที่ฝึก พอรุ่งเช้าเปิดประตูออกมา ไอ้พวกนั้นถูกมัดหมด

พวกที่จะมาเล่นงาน ก็ไปตามอาจารย์เหม่าซัว อาจารย์เหม่าซัวก็แก้ไม่ได้ อาจารย์เหม่าซัวถามนักศึกษาที่มาสมัครเรียนว่า เอ็งทำยังไง ก็ตอบว่าอาจารย์บอกผมว่า ถ้าคืนนี้ผมไม่ตายก็จะสอน แสดงว่าพวกนี้จะมาฆ่าผม ผมก็กลัว

อาจารย์ “แล้วเอ็งก่อนที่จะมาที่นี่ เอ็งเคยไปสำนักไหนมาก่อน”

นักศึกษา “ผมเคยอยู่สำนักเสี้ยวลิ้ม”

อาจารย์ “อยู่เสี้ยวลิ้มแล้วทำอะไรบ้าง”

นักศึกษา “ท่านอาจารย์สำนักโน้น ให้ผมวาดแต่วงกลม ท่องนะโมออนี้ถ่อหุก แล้ววาดวงกลมทุกวัน”

อาจารย์ “แล้วเอ็งรู้วิธีแก้ไหม”

อาจารย์แก้ไม่ไหว ก็ให้นักศึกษาใหม่แก้

นักศึกษา “ผมก็แก้ไม่ไหว”

อาจารย์ก็คิดซิว่าอ้อเอาอย่างนี้ เอ็งวาดวงกลมวนมาทางขวาอย่างนี้ใช่ไหม เอ็งลองวนวงกลมเป็นทางซ้ายซิ วนซ้ายแล้วนะโมออนี้ถ่อหึก นักศึกษาใหม่ทำตาม ไอ้พวกนั้นเชือกก็หลุดออกหมด พอหลุดเสร็จ อาจารย์เหม่าซัวบอกเธอไม่ต้องฝึกแล้ว เพราะวิชาที่เธอมีอยู่มันเหนือกว่าพวกเราแล้ว แล้วจะมาฝึกอะไร กลับบ้านเถอะ

นี่ตัวอย่างที่หนึ่ง ไม่ใช่มาถึงพอได้ยินอาจารย์มั่นว่า “ลืมเรื่องเก่าเสียนั่งนิ่ง ๆ” พอเจออย่างนี้ทุกอาทิตย์ก็เลยไม่ยอมมา **การฝึกวิชานั้นจะต้องมีขันติมีความอดทนจึงจะสำเร็จได้**

ฝึกรูดโซ่สามปีที่เสี้ยวลิ้ม

ทีนี้มาเล่าอีกเรื่องหนึ่ง สำนักเสี้ยวลิ้มเขามีวิชาบู๊ มีคนหนึ่งอยู่แถบชนบทก็ถูกนักเลงรังแก ถูกรังแกไม่รู้จะทำยังไง ก็แค้นขึ้นมาว่า เสี้ยวลิ้มนี่มีวิชาหมัดมวยเก่ง เราขึ้นเสี้ยวลิ้มดีกว่า ก็บอกทางบ้าน ลาพ่อแม่ว่าจะไปเสี้ยวลิ้มแล้ว จะไปฝึกวิชาเพื่อจะเอามาป้องกันตัว พวกนักเลงหัวไม้ปากซอยนี่ดูถูกรังแกอยู่เรื่อย เอ้าแม่ก็ให้เงินไป ก็ขึ้นเสี้ยวลิ้ม ก็ไปหาอาจารย์บู๊บอกผมนี่ถูกชาวบ้านรังแก ถูกนักเลงหัวไม้ปากซอยรังแก จะมาขอวิชาจากท่าน อาจารย์บอกว่า เอ้าจะฝึกวิชา กินข้าวเสียๆ ที่นี่เขามีระเบียบอย่างนี้ๆ ไปอยู่นั่นน่ะท้ายสวนนั่นน่ะ มีกุฏิอยู่หลังหนึ่ง แล้วก็เอาโซ่ไปเส้นนึง เอาโซ่ไปเส้นนึง ฝึกวิชาอะไร **กินอิ่มก็รูดโซ่ซิ รูดโซ่ๆ ๆ ๆ สามปี**เหมือนกัน

เบื่อขึ้นมาแล้ว รูดโซ่ตั้ง ๓ ปีก็มาบอกอาจารย์ อาจารย์ผมจะมาฝึกวิชา ทำไมอาจารย์ให้ผมรูดแต่โซ่อย่างเดียว ผมรูดมา ๓ ปีแล้ว ผมไม่เอาแล้ว จะกลับบ้านแล้ว อาจารย์บอกตามใจไม่อยากรูดก็ไปกลับบ้านก็กลับไปไม่ว่าศิษย์ก็กลับบ้าน พอมาถึงปากซอย ไอ้นักเลงหัวไม้ ไอ้จิ๊กโก๋จิ๊กกี๋ทั้งหลายก็ว่าแหม ได้ข่าวว่าขึ้นเสี้ยวลิ้มกลับมานี่ คงไปฝึกวิชา มีวิชาแล้วนี่หว่า เก่งแล้วนี่ ไอ้นี่ก็ตกใจ ไอ้เราไปสามปีไม่มีอะไร รูดแต่โซ่อย่างเดียว นักเลงหัวไม้มาถึงชกมาเลย ไอ้นั่นด้วยความ

กลัวใช้มือรับ รูดทีนึง มือนักเลงเหลือแต่กระดูกเลย วื้ดทีนึงไอ้นั่นเหลือแต่กระดูก

โอ้ ยอดวิชาจริงๆ นี่คือการฝึกความชำนาญ

จากเรื่องที่ยกตัวอย่างมาให้เห็นนี้ หลักสำคัญในวิชาที่สอนนั้น ในหลักสมาธิก็ดี หลักวิปัสสนาก็ดี หลักกรรมฐานก็ดี ที่ย้ำอยู่นั้นน่ะ เป็นการฝึกความชำนาญ เราจะต้องมีขันติ ไม่ใช่ว่าพอเบื่อแล้ว พอท่านพระอาจารย์ไม่ได้ออกจากป่ามาควบคุมการฝึก ก็ขี้เกียจฝึก เบื่อ จะเลิกฝึกหรือฝึกบ้าง ไม่ฝึกบ้าง ทำให้กระแสพลังแห่งการบ่มสมาธิของท่านขึ้นๆ ลงๆ ฉะนั้นผู้ที่จะฝึกวิชาให้สำเร็จ ท่านจะต้องขยันฝึกให้เกิดความชำนาญและต้องมีความอดทนต่อการฝึกอย่างจริงจัง ความสำเร็จย่อมอยู่ไม่ไกล

ทีนี้ในหลักการทำสมาธิวิปัสสนานั้น **ท่านจะถึงขั้นพระนิพพานหรือไม่ ยังต้องอยู่ที่กุศล อกุศล บารมีอดีตชาติสะสมมา** ไอ้นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้น นี่คือกรรมฐานขั้นพื้นฐาน สมาธิขั้นพื้นฐานสามารถฝึกถึงตาทิพย์ นี่คือหลักวิชา

อยากถึงขั้นย่อมไม่ถึงขั้น

การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานนั้น จะได้อุคหนิมิตจิตสงบเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับบารมีสะสมมาในอดีตชาติมากน้อยเพียงไร และอนุสัยเดิมขัดเกลามามากน้อยแค่ไหนด้วย ข้อสำคัญอย่ารู้ก่อนเหตุ เมื่อยังไม่รู้อย่าพึ่งคาดคะเนอาจผิดได้ ขอให้คิดเสียว่า เรานั่งสมาธิฝึกจิตนั้นเพื่อระงับจิตใจไม่ให้ฟุ้งซ่านจนถึงจุดหนึ่งในเอกะยิ้มผ่องใส หนึ่งในเอกะ คือโลกุตระละจากโลกียะอันเป็นภาพลวง มีสติพร้อมเพรียงที่จะพิจารณาตนให้รู้ตน รู้ทันในสภาพธรรมแห่งอายตนะในขันธ์ นี่คือปัญญาจากการปฏิบัติกรรมฐานวิปัสสนา

ขันธ์แท้ คือวิญญาณขันธ์ มีวิญญาณในวิญญาณไปเกิดเพื่อเสวยกรรมต่างๆ ที่สร้างมา

เราเกิดมาใช้กรรม ถ้ายังไม่รู้จักตน ยังหลงใหลในการปรุงแต่ง ทำความชั่ว หรือไม่ทำความดีก็ยังต้องมาเกิดเรื่อยไปจนกว่าจะถึงชาติที่บำเพ็ญจิต และทำความดีถึงขีดสุดจึงจะพ้นจากวัฏสงสาร

และในโลกวิญญาณจะเป็นรูปหรือนามใด ยกเว้นจากผู้เข้าแดนนิพพานแล้ว หากแม้นมิได้บำเพ็ญต่อไป เมื่อสิ้นอายุขัยก็ต้องมาเกิดเป็นมนุษย์เพื่อเสวยกรรมต่อไป แต่ถ้าทำผิด

ในโลกวิญญาณเพียงเส้นยาแดงเท่านั้น ก็ต้องถูกลงโทษหนักเบาแล้วแต่เหตุที่กระทำ เพราะโลกวิญญาณทรงไว้ด้วยความยุติธรรม จงเร่งปรับจิตเพื่อความหลุดพ้นจากวัฏสงสาร เวียนว่ายตายเกิดนี้เกิด

การทำดี ย่อมมีดี สนองตอบ
การทำชั่ว ชั่วนั้น ย่อมสนอง
การนินทา สรรเสริญ เป็นอารมณ์ของมนุษย์
ความบริสุทธิ์ ด้วยความแน่ ของจิตไซร้
มั่นคง ธรรมอยู่
ถึงพุทธะ รู้พุทธะ
ท่านอยากถึงขั้น ย่อมไม่ถึงขั้น
ท่านไม่ยึดขั้น ย่อมถึงขั้น
พระนิพพาน อยู่ไม่สูง และไม่ต่ำ
ภาวการณ์ จิตนิ่ง ยิ้ม ประภัสสร
เอกะหนึ่ง ผ่องใสไซร้ องค์ฌานเกิด
เยือกเย็นข่ม พลังจิต ขึ้นเอกะ
สัมผัสจิตถึงวิญญาณ
ภาวการณ์ รู้แจ้ง แทงตลอด
การจุติ ของสัตว์โลก เมื่อถึงธรรม

การนั่งสมาธิ องค์ฌานจะเกิดเร็วต่อเมื่อผู้ปฏิบัติต้องนั่งให้เป็นเวลา มีความขันติ มีความแน่วแน่ และมีความจริงจัง

การเตรียมตัวก่อนปฏิบัติกรรมฐาน

การฝึกสมาธิ กรรมฐานวิปัสสนา จะให้ได้ผลดีจริงๆ นั้น ท่านจะต้องยึดหลักการปฏิบัติดังนี้

๑. **ต้องนอนให้อิ่ม** ถ้าท่านจะฝึกสมาธิ กรรมฐานวิปัส-สนาแล้ว จำไว้อย่างหนึ่ง ท่านต้องนอนให้อิ่ม นอนให้อิ่ม ถ้าวันไหนนอนไม่อิ่ม อย่าไปทำเสียเวลา แบบเวลานี้มาถึงที่นี่ บางคนขณะนี้คำนับแล้ว เขาเรียกคำนับแล้ว สัปหงกคำนับอยู่เรื่อย เรายังไม่ได้บอกให้ท่านคำนับสักหน่อยเลย ต้องนอนให้อิ่ม นอนให้อิ่มให้ร่างกายได้พักผ่อนเต็มที่ก่อน

๒. **ท่านต้องอย่ามีการนัดแนะ** เพราะเมื่อมีการนัดแนะเมื่อไหร่ ท่านมีความกังวลขึ้นมาทันที เดี๋ยวอีกสองชั่วโมงนัดไปโน่นไปนี่อย่างนี้มันก็กังวลอันนี้มันจึงทำให้การฝึกไม่ก้าวหน้า

๓. **ท่านต้องทำเป็นเวลาได้จะดี** สมมติว่า ๒ ทุ่ม จะทำคือต้องมีสัจจะ**พระพุทธเจ้าสำเร็จด้วยสัจบารมี** อย่าลืมนะ ต้องเข้าถึงปัญหานี้ด้วย ว่าพระพุทธเจ้าสำเร็จด้วยสัจบารมี เมื่อตอนที่พระองค์ฝึกนั่นก็ไม่ได้ ฝึกนี่ก็ไม่ได้ ก็ตั้งสัจบารมีวันนี้ละยอมตายละ ถ้าไม่สำเร็จ ไม่ลุกขึ้นจากใต้ต้นโพธิ์นี้ที่เรียกว่าโพธิบัลลังก์ นั่นคือสัจบารมี ฉะนั้นเราก็ต้องตั้งเวลา

กำหนดให้แน่นอนว่าเวลานั้นเราจะทำสมาธิ พอถึงเวลานั้น เราจะไม่รับรู้เรื่องอะไรทั้งสิ้น ปิดประตูทำสมาธิ นี่คือการตั้งสัจบารมี

๔. **ต้องวางกังวลทุกสิ่ง** ต้องวางหมดทุกอย่าง ทิพย-อำนาจที่อยู่ในร่างกายจึงจะสามารถขึ้นมาได้ ร่างกายเราทุกคนมีทิพยอำนาจ ต้องจำข้อนี้ไว้ด้วย

บทบูชาพระรัตนตรัย ก่อนปฏิบัติกรรมฐาน

คำบูชาพระรัตนตรัย

พุทธะบูชา ธัมมะบูชา สังฆะบูชา ปฏิปัติติบูชายะ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นพระอรหันต์ บริสุทธิ์หมดจดจากกิเลสเครื่องเศร้าหมองทั้งหลาย ได้ตรัสรู้ถูกถ้วนดีแล้ว

อิเมหิ สักกาเรหิ, ตัง, ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ ข้าพเจ้าขอบูชาซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ด้วยเครื่องสักการะ

เหล่านี้ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม พระธรรมคือศาสนาอันพระผู้มีพระภาคเจ้าแสดงไว้ดีแล้ว

อิเมหิ สักกาเรหิ, ตัง, ธัมมัง อะภิปูชะยามิ ข้าพเจ้าขอบูชาซึ่งพระธรรมเจ้านั้น ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ หมู่พระสงฆ์ผู้เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว

อิเมหิ สักกาเรหิ, ตัง, สังฆัง อะภิปูชะยามิ ข้าพเจ้าขอบูชาซึ่งหมู่พระสงฆ์เจ้านั้น ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ (กราบ)

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

คำขอขมาโทษต่อพระรัตนตรัย

กายกรรม ๓ วจีกรรม ๔ มโนกรรม ๓

กายกรรม ๓ คือ

๑. ฆ่ามนุษย์หรือสัตว์ด้วยมือของตนเองหรือใช้ให้ผู้อื่นฆ่า

๒. ทำการลักทรัพย์ด้วยมือของตนเอง หรือใช้ให้ผู้อื่นลักทรัพย์แทนตน

๓. ทำชู้ด้วยคู่ครองเขา

วจีกรรม ๔ คือ

๑. กล่าวคำเท็จ

๒. กล่าวคำเพ้อเจ้อ

๓. กล่าวคำนินทา

๔. กล่าวคำหยาบช้า

มโนกรรม ๓ คือ

๑. มีจิตอิจฉาริษยาเมื่อเห็นผู้อื่นได้ดีกว่าตน

๒. มีใจพยาบาทผู้อื่น

๓. เห็นผู้อื่นเป็นคนไม่ดีไปทั้งหมด

กรรมทั้งหลายเหล่านี้ กรรมอันหนึ่งอันใด ที่ข้าพเจ้าได้มีความสับประมาทพลาดพลั้งต่อหน้าก็ดี ลับหลังก็ดี ต่อพระรัตนตรัยขอพระรัตนตรัยจงอโหสิกรรมนั้นให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

พุทธัง วันทามิ ภันเต (กราบ)

ธัมธัง วันทามิ ภันเต (กราบ)

สังฆัง วันทามิ ภันเต (กราบ)

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

บทปลงกรรมฐาน

(ห้ามมิให้ผู้ใดคัดลอกนำไปอ่านเล่นนอกจากผู้ปฏิบัติกรรมฐาน)

อุกาสะ อุกาสะ ข้าพเจ้าจะขอถือสัตย์รับศีลแก่พระโพธิญาณ จะขอรับเอาพระสมาธิมาเป็นธงชัย จะระลึกถึงพระพายมาเป็นอารมณ์ กายอย่างหนึ่ง วาจาอย่างหนึ่ง มโนอย่างหนึ่ง จะไม่ให้เป็นกรรมแก่สัตว์และมนุษย์ทั้งหลาย ด้วยข้าพเจ้าจะไม่นิยมไปด้วยมูตรและคูถ สัมผัสถูกต้อง รูป เสียง กลิ่น รส โภชนาหาร น้ำฉันและน้ำใช้ พระให้พิจารณาเป็นของปฏิกูลเปื่อยเน่าไปทั้งสิ้น เครื่องไม่จีรังเหล่านี้เป็นของพญามัจจุราชที่ได้หล่อหลอมรูปนี้มาตั้งแต่อเนกชาติ เมื่อรูปนี้แตกดับไป จะขอวางซากอสุภะนี้ไว้เหนือพื้นพระปฐพี ส่วนนามธรรมของพระนี้ ขอให้แม่พระธรณี จงมาช่วยแบกหามอุดหนุนค้ำจุนข้ามส่งองค์พระพายเมื่อจะเสด็จเข้าไปในโลกใหญ่ ขอให้เป็นสุขอยู่ในห้องพระนิพพาน **นิพพานะปัจจะโยโหตุ**

บทแผ่เมตตา

พรหมโลก เทวโลก มนุษยโลก นรกโลก มารโลก ทุกรูปทุกนามจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรซึ่งกันและกันเลย ขอให้ทุกรูปทุกนามจงมีแต่ความสุขกายสุขใจ อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย ขอให้ทุกรูปทุกนามจงมีแต่ความสบายจิตสบายใจรักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยพิบัติทั้งหลายนั้นเทอญ

คำภาวนา

ให้ใช้คำว่า "พุทโธ" เป็นที่ตั้งแห่งอารมณ์ (การปฏิบัติจิตจะใช้เวลานานเท่าใดก็ได้)

คำอธิษฐานหลังจากปฏิบัติจิต

ด้วยกุศลผลบุญที่ข้าน้อยได้ปฏิบัติจิตสงบชั่วขณะหนึ่งนี้ ขอน้อมถวายกุศลแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกโพธิเจ้าทุกๆ พระองค์ พระอรหันต์ทุกๆ พระองค์ พระโพธิสัตว์ทุกๆ พระองค์ และเทพพรหมผู้สำเร็จทั้งหลาย โปรดแผ่พลังจิตและแผ่บารมีช่วยข้าน้อยเกิดปัญญาเห็นธรรมโดยเร็วเทอญ

สำหรับพระภิกษุสามเณร หลวงพ่อสมเด็จ ท่านแนะให้อธิษฐานดังนี้

อานิสงส์ในการปฏิบัติจิตของข้าฯ ที่ได้สงบจิตไปชั่วขณะหนึ่งนี้ จงเป็นกุศลแผ่ให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย พร้อมด้วยญาติโยมที่ใส่บาตรให้แก่ข้าฯ ความปรารถนาของญาติโยมผู้สร้างกุศลกับข้าฯ ที่อุทิศให้กับดวงวิญญาณก็ดีหรือเพื่อการเสวยบุญในปรภพในอนาคตชาติของตนเองก็ดี ในฐานะข้าฯ นี้ยังไม่สำเร็จเป็นพระอรหันต์ ก็ขอแผ่สมาธิจิตตามกิจของสงฆ์ที่ได้ทำมาแล้วให้เขาเหล่านั้นโดยทั่วกันเทอญฯ

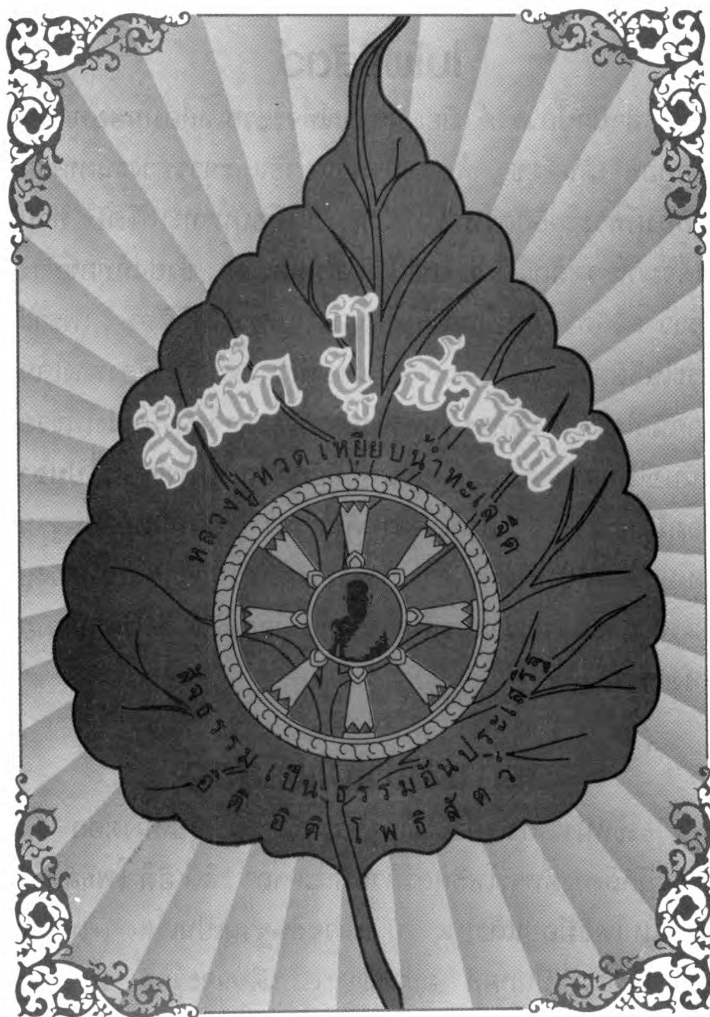

ใบโพธิสัตว์

สำนักปู่สวรรค์ มีอุดมการณ์ที่จะช่วยเหลือมนุษย์ทุกคนให้อยู่อย่างสันติสุข พ้นจากโรคาพยาธิและการทำงานเหล่านี้ เมื่อองค์พระโพธิสัตว์หลวงปู่ทวด (เหยียบน้ำทะเลจืด) ท่านเสด็จมาโปรดสัตว์ มีมนุษย์ได้ขอให้หลวงปู่ ช่วยแก้ทุกข์ทางฆราวาสวิสัย อันเป็นการไม่สมควรแก่พระโพธิสัตว์ เพราะพระโพธิสัตว์ต้องควบคุมอารมณ์ของท่าน จะเกี่ยวข้องทางโลกมากนักไม่ได้ องค์อมรินทร์จึงถวายเทวดาจำนวนหนึ่งให้ช่วยมนุษย์โดยสร้างใบโพธิสัตว์ขึ้น **ผู้อัญเชิญใบโพธิสัตว์ไปบูชาย่อมมีเทวดา ๑ องค์ติดตามคุ้มครอง** เมื่อมนุษย์อธิษฐานขอเทวดา ช่วยได้ก็ช่วย ถ้าช่วยไม่ได้ท่านก็รายงานหลวงปู่ หลวงปู่ก็จะพิจารณาและสั่งการช่วยเหลือต่อไป ซึ่งไม่เหนือกฎแห่งกรรม

วิธีการบูชาใบโพธิสัตว์

ใช้หนึ่งเอกะ คือ เทียนขาวหนึ่งเล่ม ธูปหนึ่งดอก ตั้งจิตระลึกถึงองค์พระโพธิสัตว์ด้วยพระคาถา **"อิติ อิติ โพธิสัตว์"** (ซึ่งในใบโพธิ์มีอยู่แล้ว) ๓ จบ แล้วอธิษฐานเป็นเรื่อง ๆ ในทางที่ดี ในทางที่เป็นกุศล อย่างช้า ๓ เดือนจะรู้ผล ทั้งนี้ต่างกรรมต่างวาระ แต่มีข้อปฏิบัติอยู่ข้อหนึ่งว่าจะต้องบูชาเช้าและเย็น วันหนึ่งสองเวลา ถ้าท่านสะดวกการถวายตัวเป็นสานุศิษย์

สำนักปู่สวรรค์
หลวงปู่ทวด เหยียบน้ำทะเลจืด
สัจธรรมเป็นธรรมอันประเสริฐ
อิติ อิติ โพธิสัตว์

ใบโพธิสัตว์

ขององค์พระโพธิสัตว์ ควรจะมาถวายตัว ณ ที่ **สำนักปู่สวรรค์** ถนนเพชรเกษม ซอย ๖๕ แขวงบางแคเหนือ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๖๐ หรือติดต่อขอทราบรายละเอียดการถวายตัวทางจดหมายได้

หมายเหตุ

๑. ต้องนำไปใส่กรอบ แล้วรีบอัญเชิญขึ้นหิ้ง หิ้งต้องเป็นหิ้งเดี่ยวต่างหากจากพระบูชาอื่น การตั้งหิ้งบูชาทางที่ดีหันหน้าออกทางหน้าประตูบ้าน หรือหันไปทางทิศตะวันออก หรือทิศเหนือ

๒. ถ้าไปในที่ต่างถิ่น ถวายการบูชาด้วยจิต โดยเวลาเช้าให้หันหน้าไปทางทิศตะวันออกแล้วกล่าว **"อิติ อิติ โพธิสัตว์"** ๓ จบ สำหรับเวลาก่อนนอนให้กราบลงที่หมอน แล้วกล่าว **"อิติ อิติ โพธิสัตว์"** ๓ ครั้ง

๓. ก่อนการบูชา ควรอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาดนุ่งห่มสะอาด แล้วตั้งจิตระลึกถึงพระเมตตาคุณขององค์โพธิสัตว์หลวงปู่ทวด ที่ปลุกเสกใบโพธิสัตว์เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่จะคุ้มครองมวลมนุษย์ในยุคนี้ให้อยู่อย่างสันติสุข

การบูชานั้นเป็นมงคลแก่ผู้บูชาทุกท่าน

แต่เทวะประจำใบโพธิสัตว์เป็นมงคลสถิตเฉพาะผู้อัญเชิญ

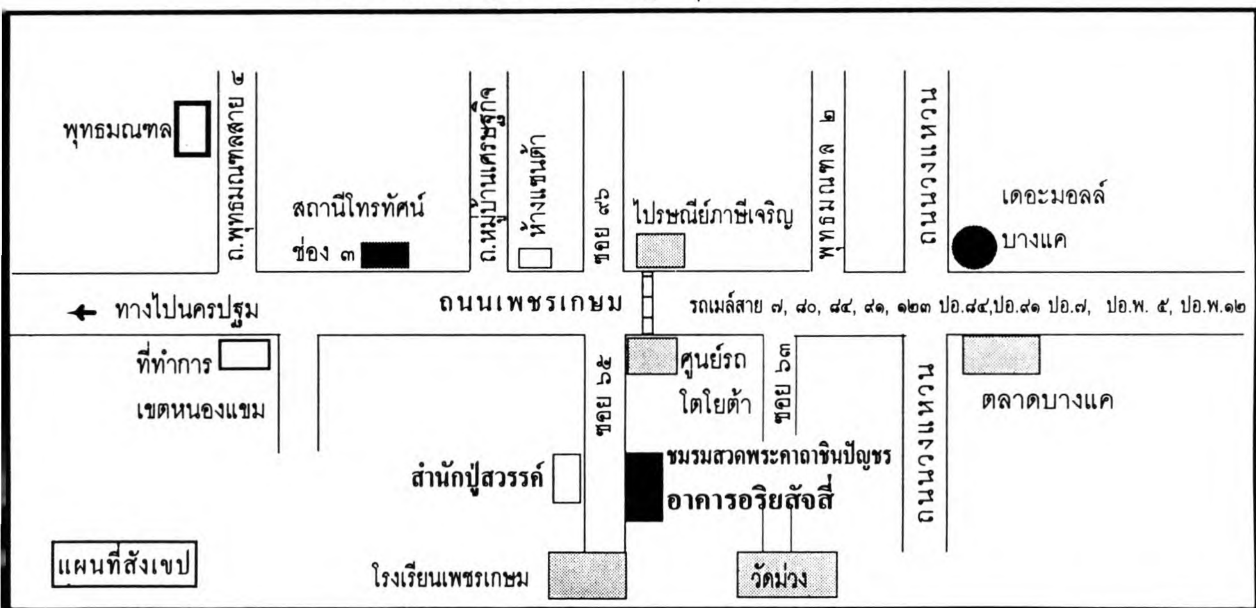
(สานุศิษย์ซึ่งย้ายที่อยู่โปรดแจ้งให้ทางสำนักทราบ เพื่อสะดวกในการติดต่อ)

แผนที่ชมรมสวดพระคาถาชินบัญชร

๒๗๐/๒ อาคารอริยสัจสี่ ชั้นที่ ๓ ซอยเพชรเกษม ๖๕

แขวงบางแคเหนือ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๖๐

ในโลกนี้

มีเรื่องราวมากหลาย
ที่ไม่อาจใช้เหตุผลธรรมดาไปคาดคะเนได้
นอกจากอำนาจญาณทิพย์ที่อยู่ในจิต

ผู้มีพลังจิตเข้มแข็ง
ย่อมมีพลังพิสดารอยู่ในตัว

กรรมฐานวิปัสสนา
ยุคโลกาภิวัฒน์
ISBN 974 - 91000 - 8 - 5

ราคา 40 บาท